

HOT NEWS

Zondag 17 november
Herrington Jazzband
zie pagina 15

Hot News is jarig
20 jaar!

Zondag 17 november
Freetime Old Dixie Jassband
zie pagina 16

Zondag 15 december
International All Stars
zie pagina 17

Jaargang 20, nummer 4 november 2013

7 Waar zijn ze gebleven?
Woodbeetle Ragtime Band
The Robbie Burns Rhythm Kings

21 Art Hodes

30 Jazz op reis
Lago Maggiore

37 Lies sprak met Jacintha Floris

DATAFORCE

COMPUTERSYSTEMS

Computer speciaalzaak
Verkoop en reparatie
van computers; onderdelen

Molenweg 2D, 1601 SV Enkhuizen
Tel.: 0228 - 32 33 60
E-mail: Info@data-force.nl
Website: www.data-force.nl

Saxofoon, klarinet
of blokfluit leren spelen?
Of je meer verdiepen
in muziektheorie?
Kijk dan eens op
www.muziekeducatie-enkhuizen.nl

MEE

of neem contact
op met
Janneke de Rooij,
Muziek Educatie Enkhuizen
tel.: 06-51 00 14 56

de Proeftuin

Japans Sushi & Grill Restaurant | Culinaire Chinees Restaurant

Paktuinen 8, 1601 GD Enkhuizen
Tel.: 0228 - 31 24 62 / Fax: 0228 - 31 81 33
info@deproeftuin.com / www.deproeftuin.com

Piet Smitstraat 73, 1602 VB Enkhuizen

T. 0228 - 321 546
M. info@autobedrijfkeesbuis.nl
W. www.autobedrijfkeesbuis.nl

The Reconnection™ Reconnective Healing™

Lia Pietersz-Groenewoud Kramer
Reconnective Healing Practitioner™
e-mail: lia.pietersz@planet.nl
website: www.liapietersz.nl
Telefoon: 0228 - 31 62 02

SANSTRA

installatietechniek

DEGELING

haarden & kachels

Westeinde 18, 1601 BJ Enkhuizen
Tel.: 0228 - 31 27 91
www.sanstra.nl e-mail: info@sanstra.nl

het team van Studio Schepenwijk
felicitteert Sgt. Pepper's Hot News
met het 20-jarig jubileum.
wij zijn blij al vele jaren een steentje
te mogen bijdragen aan;
„the hottest place in the north“

www.studioschepenwijk.nl

Jazz op z'n 'Frans'

Als ik dit schrijf (zondag 8 sept.) zijn we net terug van een korte vakantie aan de CÔTE D'AZURE, met temperaturen van rond de 30 gr. Celsius, waar we heerlijk hebben rondgetoerd in een gehuurde BMW Mine Cooper Cabrio (kan ik iedereen aanraden). Natuurlijk hebben wij ook het schilderachtige vissersplaatsje Antibes bezocht (gelegen tussen Cannes en Nice). Aan dit plaatsje is het prachtige jazznummer 'Dans les rues d'Antibes' ontleend, een vrolijk klinkende melodie waar je blij van wordt. Als je geluk hebt kom je op de boulevard een 3-mans formatie tegen die eindeloos dit nummer speelt. Nu we het toch over Frankrijk hebben, wellicht weet u dat – in het verleden – verschillende orkesten uit onze 'Jazzstad' Enkhuizen Frankrijk, diverse malen, hebben bezocht, met name het 'Festival de Jazz à Lyon', waar o.a. de Freetime Old Dixie Jassband en de Hot Revival Stompers menige zaal hebben 'plat gespeeld'. Bij trouwe Jazzfestivalgangers zal de naam 'Les Haricots Rouges' als muziek in de oren klinken. Dit orkest heeft meerdere malen opgetreden tijdens het (toen nog geheten) Oude Stijl Jazzfestival Enkhuizen, een orkest met een hoog entertainment gehalte en grote muzikaliteit. Het orkest is nog steeds actief (Sam, kun je ze niet een keer naar onze Jazzclub halen?). Natuurlijk kunnen we niet om de 'Hot Club de France' heen, met zijn stuwende- en ritmische gitaarklanken, veelal gespeeld door zigeuners en natuurlijk het alom geprezen Rosenberg Trio. Terwijl ik dit stukje schrijf draai ik op de achtergrond het nummer 'All of me', gespeeld door Django Reinhardt met (op viool) Stéphane Grappelli, een opname uit 1940 in Parijs. Mocht u binnenkort of in de toekomst Parijs bezoeken, ga dan absoluut naar de Jazzclubs (er zijn er 2): 'Le Petit Journal-Montparnasse' of 'Le Petit Journal- Saint Michelle'. Zes avonden per week oude stijl jazz, je kunt er ook heerlijk eten; reserveren is wel aan te bevelen. Vooral 'Saint Michelle' is heel intiem en bevindt zich ondergronds, alle informatie is te vinden op internet. Wat kan jazz toch mooi zijn en met name in onze club. Je mee laten slepen door de immer swingende muziek, lekker dansen (met wie dan ook), tussendoor een praatje maken (niet te luid), een pilsje pakken (koffie mag ook) en na afloop ergens een hapje eten. Wat mij rest, is een groot compliment aan het bestuur en alle medewerkers, die het klaarspelen om het succes van onze club (zelfs in tijden van crisis) te continueren. Vive la France, Vive Sgt. Pepper's Jazzclub !!!

Harry Jans (erelid)
St. Hubert NB

COLOFON

Sgt. Pepper's Hot News, clubblad van de Sgt. Pepper's Jazz-Club, Enkhuizen, verschijnt 4 x per jaar.

Jaardonatie jazzclub, inclusief Hot News: € 17,- per jaar; inwonend gezinslid € 8,- per jaar. Opzeggen voor 1 november van het lopende kalenderjaar; na die datum geldt een stilzwijgende verlenging voor het volgende jaar. (Voor een (echt)paar € 25,-). Wilt u alleen ons clubblad ontvangen, dan kan dat door overmaking van € 11,- per jaar op ING 73. 20. 354 t.n.v. Sgt. Pepper's Jazz-Club, o.v.v. 'clubblad'. Entreprijzen donateurs: € 6,-, niet-donateurs: € 12,-.

Sgt. Pepper's Hot News

Redactie:

Jacintha Floris (hoofdredacteur)
Wim Keller
Aart Lub
Lies Turksma

Opmaak en dtp:

Jurie de Boer

Brieven kunt u sturen naar:

Redactie Sgt. Pepper's Hot News
Talingshof 8
1602 NX Enkhuizen

Informatie muziek/bands/reserveren kaarten:

0228 - 31 47 91

Financiën donateurs, sponsors en adverteerders:

06-27 82 39 29

Sgt. Pepper's Jazz-Club

Bestuur:

Sam Verbeek	voorzitter,
	muzikale contacten
Gerrit Piso	public relations
René Slagers	secretaris
Kees Knijnenburg	penningmeester

Niets uit dit blad mag worden overgenomen
zonder schriftelijke toestemming van de redactie.

Correspondentie-adres

Sgt. Pepper's Jazz-Club:

Zuider Havendijk 60
1601 JD Enkhuizen
E-mail: info@sgtpeppersjazzclub.nl
Website: www.sgtpeppersjazzclub.nl

Druk:

Drukkerij 't Venhuis, Hem

Ereleden bestuur: Harry Jans,

Jan Jaap Kroeb, Frank Sprong.

Medewerkers van verdienste:

Nelleke van den Anker, Helma Mol,
Jaap Robijn, Ad Schager,
Dick Turksma (hoofdredacteur en
vormgever Hot News)

Skroiverai van het bestuur

Het laatste rukje dit jaar en via de welbekende feestdagen rollen we 2014 is. Reden te meer om u alvast fijne dagen toe te wensen. Nog twee geweldige clubmiddagen te gaan. Zondag 17 november een regelrechte thuiswedstrijd van de – nu – twee oudste, nog in leven zijnde, jazzbands van Enkhuizen: de Freetime en de Herringtown. Altijd goed, dus dat wordt weer een ‘dak eraf’- middag. En de gebroeders Kroeb, zij kunnen ongezien van band wisselen. Heeft niemand in de smiezen. Tijdens de laatste clubmiddag 15 december hebben we een zeer speciale band kunnen boeken, de International All Stars. Dat klinkt als iets met buitenlanders en dat klopt ook en het zijn zeker niet de minsten. Afijn, leest u vooral hun beschrijving verderop in het blad. Voor het komende jaar is het bestuur druk doende om het programma weer rond te krijgen en wij hopen dat in januari te kunnen presenteren. Tipje van de sluier..., vooruit dan maar: op veler verzoek de echte ‘Frisco’ Jurbena Jazz Band, rasechte classic-jazz van Andor’s Jazz Band, een boogie-woogiepianist uit de USA, natuurlijk thuisbands en vele anderen; kortom het kan weer niet op.

Toner Sgt. Pepper's Goldcard

Dit is een geslaagd succes en ik kan u aanraden om ook over te stappen. Geen wachttijden meer bij de kassa, geen gewissel en gedoe met geld. Alleen uw Goldcard laten zien. Maar, waar zit ‘m even de kneep: de bestuursleden zijn geen jonge goden meer (zij denken zelf van wel...) en weten niet meer ‘alle koppies’ aan namen te koppelen. Laat staan wie heeft nu wel een Goldcard en wie niet?! Dus een verzoek aan u: bent u de trotse bezitter van een Goldcard en bezoekt u de club, laat u de kaart dan ‘even’ zien bij de kassa. Bent u blij, zijn wij gerustgesteld en hoeven niet achter u aan te lopen.

U wilt een bepaalde band en die wilt u sponsoren?

Nu dat kan. Vanzelfsprekend moet de band wel ‘vallen’ in het palet van onze jazzkleuren. Dus niet popband ‘Sjek Sjek en de Vloetjes’ of de ‘All Stars Band van Louis Armstrong’. Dat laatste kan al helemaal niet meer; jammer genoeg! Maar zonder gekheid, het bestuur gaat begin volgend jaar een verzoek indienen bij de Belastingdienst voor een zogenaamde verklaring ‘Algemeen Nut Beogende Instellingen’ (ANBI). Deze instellingen kunnen gebruikmaken van bepaalde belastingvoordelen bij erven, schenken en giften. Voor donateurs van culturele ANBI’s, zoals uw club, geldt zelfs een extra giftenaftrek. Hierdoor worden giften aan culturele ANBI’s gestimuleerd. Dus leuk voor de schenker en voor de club! Heeft u interesse, en dat hopen wij, zoek dan contact met het bestuur.

Nieuwe jazz TV-zender

Ziggo abonnees weten het reeds: heeft u een uitgebreid pakket, dan vindt u op zendernummer 356: DjazzTV. Ik heb al een paar keer gekeken en genoten, mooie concerten uit heden en verleden. DjazzTV heeft een gelijknamige website waar u de gids van het programma kunt zien.

Jazzfestival Enkhuizen 2014

Uit betrouwbare bron is reeds vernomen dat de festival muziekcommissie weer aan het werk is. Volgend jaar, inmiddels, de 41ste editie en wel van 22 – 25 mei. Kras de data alvast in uw agenda!

Een kerstpresentje van het bestuur

Een krijgertje? Jazeker, gratis, cadeau en voor niets. Op de clubmiddag in december, kunt u bij de kassa de cd 'Sounds of Jazz' en het boek 'Spicy Words of Jazz' afhalen, beiden enkele jaren terug uitgegeven door de club. Heeft u ze al, geen punt, u mag nog een keer langskomen en misschien kunt u een ander blij maken met een leuk, jazzy kerstpresentje. Overigens zolang de voorraad strekt deze middag. Maakt u ons los?!!!

When I leave the world behind

Van de zomer plotseling een bericht: Rita Reys, Europe's First Lady Of Jazz, overleden op 28 juli op 88-jarige leeftijd. Zij stond begin die maand nog op het podium van de North Sea Jazz Club. Rita Reys was sinds 1940 professioneel actief als jazz-zangeres. Zo zong ze met legendes als Art Blakey, Dizzy Gillespie, Stan Getz en Duke Ellington én met haar echtgenoten, eerst drummer Wessel Icken en later pianist Pim Jacobs. Hoofdzakelijk dus de meer modernere jazz, maar zij heeft ook meerdere malen opgetreden met onder andere de Dutch Swing College Band. Met andere woorden, ook de traditionele kant van de jazz was haar niet vreemd. Kijk maar

eens op Youtube. Ze was in 1990 de eerste Europeaan die een cd opnam op het prestigieuze Blue Note-label en in 1991 kreeg ze de Bird Award. Wij wensen de familie veel sterkte.

Sam Verbeek

De Sgt. Pepper's Jazz-Clubmiddag wordt mede mogelijk gemaakt door:

Accountantskantoor Woestenburg
DzSoft (database advice)
De Wit Beeld, Geluid & Witgoed

Expertise Buro R.C. Schuijt BV
Hr. Scholten, Hoorn

Onze dank gaat uit naar deze bedrijven!

Even terugkijken

Storyville Jassband

Zondag 15 september 2013

Foto: Cor Dekker

Foto: Cor Dekker

Op de Bühne heerste er overigens een uiterst plezierige, ontspannen stemming, die goed overkwam bij het publiek. In de tweede set werd dit ondersteund door de geregelde ritmische bewegingen van handen en voeten in de zaal. Dit werd in het bijzonder aangespoord door klarinettist Henk van de Ven tijdens zijn solonummer St. Phillip Street Break-down. Anderhalf jaar geleden is Rob van de Grift (banjo/gitaar) uit Eindhoven bij de band gekomen. Een zeer goede muzikant die vier sets lang heeft staan glunderen naast de altijd serieus kijkende drummer Berry Schuuring, die de hele band overigens zeer strak ondersteunde. In de derde set gaf de voormalige drummer van (o.a.) The Old Fashioners ook een perfecte solo die op veel applaus van het publiek kon rekenen.

Naast de bekende traditionals speelt de Storyville Jassband nummers die niet vaak gespeeld worden in het jazz circuit. Ook heeft de band met de persoon van trombonist Peter Dobbe de mogelijkheid om, met zijn Manouche gitaar, een vleugje gypsy swing in te brengen. De muzikale afwisselingen werden duidelijk door het publiek herkend en met luid applaus gewaardeerd.

Bij het verlaten van de zaal hoorde ik meerdere bezoekers een compliment geven aan bestuursleden van de club, voor de muziekkeuze van vanmiddag. Recentelijk heeft de formatie opgetreden in de Pump House Jazz Club in Watford (UK). In het gastenboek kwam ik, onder andere, het volgende (vertaalde) bericht tegen: "Uw enthousiasme en muziek waren zeer aantekelijk, iedereen ging zingend naar huis. We kijken uit naar uw komst in de toekomst". Ik ben ervan overtuigd dat veel bezoekers aan het Peperhuis zich, na het optreden van vanmiddag, aansluiten bij dit bericht.

Na het zomerreces was het vanmiddag de beurt aan de Storyville Jassband, om het vervolg van het jazzclub seizoen in te luiden. Het orkest is al ruim 50 jaar een 'naam' in jazz Nederland en met gemiddeld 38 optredens per jaar is de formatie nog steeds een graag geziene gast in binnen- en buitenland. De eerste set werd rustig ingezet, waarbij bandleider en trompettist Ruud Nieuwenhuijzen wat last had van onwillige ventielen.

Aart Lub

Waar zijn ze gebleven.....

Woodbeetle Ragtime Band 1993-1996

In de zoektocht naar verdwenen jazzbands uit de Enkhuizer jazzscene zijn we deze keer de Woodbeetle Ragtime Band op het spoor gekomen. Een formatie die mogelijk niet bij iedereen

voor: Hans Peter Pluim en Marcel Kort

Achter: Doreen Elias, Maaïke van Veen, Nel Westerneng en Paul Swagerman

meer vers in het geheugen ligt, maar het daarom des te interessanter maakt om de geschiedenis van de band te bekijken.

Na de opsplitsing van Le Plumeau Dixie Jazzband in november 1993 bleef trombonist Marcel Kort samen met Doreen Elias (klarinet) en Maaïke van Veen (bas) over. Het trio wilde graag jazzmuziek blijven spelen en daarom is er, samen met Hans Peter Pluim, gezocht naar andere muzikanten om een nieuwe formatie te kunnen starten. In de volle vijfde van de lokale jazzscene werden, relatief snel, de ontbrekende posities opgevist in de personen van Nel Westerneng (drums) en Paul Swagerman (banjo). Hans Peter (HP) heeft bij de start van de band de

lead (cornet) voor zijn rekening genomen. HP was eigenlijk alleen de coach, waardoor men is blijven uitkijken naar een trompettist. In het najaar van 1994 werd Hans Lampers de nieuwe frontman. Tijdens het bestaan van de Woodbeetle Ragtime Band is er één wisseling geweest in de bezetting. In 1995 is Paul Swagerman (banjo) opgevolgd door Jan Seiben uit Zwaag.

Het eerste optreden vond in 1994 plaats in het Peperhuis. Een bandnaam was er nog niet,

Vlnr: Doreen Elias, Hans Lampers, Marcel Kort, Maaïke van Veen, Paul Swagerman en Nel Westerneng

dus die moest snel gevonden worden. De uiteindelijk gekozen naam is opgebouwd vanuit twee verschillende invalshoeken. In de periode van de oprichting van de band bleek het hout van het Peperhuis en andere historische gebouwen in Enkhuizen geteisterd te worden door de bonte knaagkever. Dit bracht de bandleden op het idee om de naam van deze plaaggeest in het Engels te vertalen. Daarmee is het eerste deel van de naam (Woodbeetle) verklaard.

Telefoon: 0228 - 31 64 04

Geopend vanaf 17.00 uur

H.J. Schimmelstraat 10, 1601 HS Enkhuizen.

Natuurlijk goed!

S.D.G.

SCHILDERWERKEN

De Trompet 22 i, 1601 MK Enkhuizen

Telefoon: 0228 - 3 22 982

info@sdgschilderwerken.nl

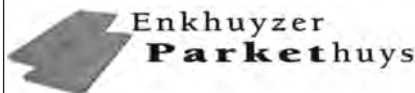
THEO SCHILDER & ZN.

Dijk 48, 1601 GJ Enkhuizen

Tel.: 0228 - 317801

- * Paling en zalm uit eigen rokerij
- * Diverse relatiegeschenken
- * Van vissalade tot compleet buffet
- * 7 dagen per week open
- * 1 website, meer dan 150 recepten

www.schildervis.nl

**Voor de
mooiste houten vloeren en laminaat**

Piet & Margreet Bakker
Westerstraat 42
1601 AK Enkhuizen
Tel.: 0228 - 31 87 14
info@enkhuyzerparkethuys.nl
www.enkhuyzerparkethuys.nl

Pizzeria/Lunchroom

BELLA VITA

Rick Jong & Gwyneth Beemster

Melkmarkt 2
1601 HC Enkhuizen
Telefoon: 0228 - 56 21 60

De Dijk

Slijterij Wijnhandel

Service & Kwaliteit

Dijk 38, 1601 GJ Enkhuizen
www.slijterijdedijk.nl

De Wit

Beeld Geluid & Witgoed

Dynamisch in Elektronica & Muziek

Westerstraat 37-39, 1601 AB Enkhuizen
Tel.: 0228 - 31 55 44 Fax: 0228 - 31 34 76

Blijde 'Woodbeetles' in de repetitieruimte te Lutjebroek voor: Nel, Paul, Doreen en Marcel. Achter: Maaïke en HP

standards gespeeld, zoals 'Just a closer walk with thee' en 'Dr. Jazz'. Later werd het ook aangedurfd om zangnummers in het repertoire op te nemen, waaronder nummers als 'You Rascal, You' en 'Muskraat Ramble'. Daarnaast had de band nog een eye catcher met het voor trombone technisch lastige nummer 'Lassus Trombone'.

Optreden tijdens Jazzfestival Enkhuizen 1994 met als gast op banjo Jim McIntosh

Jazzfestival Enkhuizen 1995. De Woodbeetle Ragtime Band op het balkon van Jan BokSr. zichtbaar: Doreen Elias, HansLampers en Marcel Kort

De meeste Enkhuizer bands hadden al 'Jazzband' in hun naam dus daar wilden de muzikanten wat anders voor verzinnen. Uiteindelijk is dat dan 'Ragtime Band' geworden, zonder overigens de intentie te hebben om daadwerkelijk ragtime (red: ragtime is een van de muzikale bronnen van de jazz) te gaan spelen.

Naast muzikanten en een bandnaam is een oefenlocatie ook een vereiste. Gedurende het hele bestaan van de band is er gerepeteerd in de schuur achter het huis van Nel en Jose(Baars) in de Rozenstraat te Lutjebroek.

In de opstart fase zijn er veel

Na het eerste optreden in het Peperhuis is de Woodbeetle Ragtime Band onder meer te zien en te beluisteren geweest tijdens het Jazzfestival Enkhuizen in 1994 en 1995.

De band heeft hier opgetreden op respectievelijk het 'Goodmorning Stage' in de Nieuwe Doelen en op het balkon van café Het Wapen van Urk tijdens 'Jazz in the Centre'.

De band heeft ook buiten de stadsmuren van Enkhuizen opgetreden en wel in Venhuizen, Hoogkarspel (Koninginnedag 1995), Hoorn en Lutjebroek, waar de jongelingen het voorprogramma waren van de Dutch Swing College Band tijdens Taaipop 1994.

Enmaal hebben de 'Woodbeetles' buiten West-Friesland opgetreden. Dat was in juli 1994 te Oisterwijk.

Schoenmakerij

Hans Ruiter

Schoen- en Lederreparatie
Onderhoudsmiddelen
Sleutelservice

Prinsenstraat 11
1601 CR Enkhuizen
Tel.: 0228 - 31 87 27

Hel Coffy - Huys

Voor de beste koffie,
thee en chocolade
bij u thuis!

Westerstraat 90, 1601 AM Enkhuizen
Tel.: 0228 - 32 58 99 www.coffy-huys.nl

Westerstraat 71, 1601 AC Enkhuizen
Telefoon: 0228 - 32 22 40
www.deGraaffvanEnckhuysen.nl

KOSTER

Enkhuizen

Audio Video Licht

**Professionele audio-,
video- en lichtapparatuur**

Bagijnestraat 1, 1601 AE Enkhuizen
Telefoon: 0228 - 31 54 40
www.koster-avl.nl
Webwinkels: www.audioplaats.nl
www.kabelplaats.nl

RUBERG

Juweliers

Lid vereniging Goud- en Zilvermeden

Westerstraat 93, 1601 AD Enkhuizen
Tel.: 0228 - 31 23 05
Fax: 0228 - 32 11 18
E-mail: info@ruberg.nl

蓮花酒樓

CHINEES-INDISCH RESTAURANT

LOTUS

WESTERSTRAAT 95
ENKHUIZEN
TEL. 0228 - 31 35 38
FAX. 0228 - 32 12 89
www.Lotus-Enkhuizen.nl

LOODGIETERSBEDRIJF

HEIJSELAAR v.o.f.

- C.V. ketels
- Gas- en water-
installaties
- Dak- en zink-
werkzaamheden
- Badkamer-
en toiletrenovaties

Vierkant 7, 1602 KH Enkhuizen
Telefoon: 0228 - 31 90 96

Autorijschool KOK

Enkhuizen

Telefoon 0228 - 31 53 80
Mob.: 06 - 53 95 56 12

Een van de momenten die trombonist Marcel Kort is bijgebleven, is de ontvangst door de gastheer Toon Mentink: "Hij trakteerde ons bij aankomst op vier of vijf verschillende schalen met zelfgebakken taart en gebak met de mededeling "Het moet wel op hoor".

's Avonds optreden in een lokale kroeg en 's morgens bij de koffie bleek dat Toon 's nachts al weer twee nieuwe taarten had gebakken!" Toon Mentink was een Brabantse jazzfan van onder meer de Enkhuizer formaties: The Old Fashioners en de Poultry Jazzband. Toon was, samen met zijn vrouw, het levende bewijs van de Brabantse gastvrijheid en heeft ook andere Enkhuizer formaties, zoals de Dixie Parents, getrakteerd op heerlijke maaltijden en slaapplekken in hun woning in Oirsterwijk.

Het optreden in Hoorn staat ook nog in het geheugen van Marcel gegrift. Bandleider en coach Hans Peter Pluim had een optreden geregeld in onze buurgemeente, waar de band voor de muziekschool onder de boompjes kon spelen. In de overdracht van de bijzonderheden door HP aan de bandleiden was echter iets misgegaan.

Marcel hierover: "Wij zijn op de dag van het optreden met z'n allen naar de straat 'Onder de Boompjes' in Hoorn gereden, waar echter helemaal niets te beleven was.

Na een telefoontje bleek dat we werden verwacht onder de bomen in de tuin van de muziekschool". En dit was nog niet alles op die dag. Voor de Woodbeetle Ragtime Band bleek die dag de wet van bedrog (Finagle's law) van toepassing te zijn. Deze wet luidt als volgt: 'Als iets mis kan gaan, dan gaat het mis, op het slechts denkbare moment'. Na een paar nummers spelen was er namelijk een luide knal te horen waarop de achterhoede stopte met spelen. Het bleek dat de kam van de contrabas was losgeschoten en aan de snaren hing te bungelen. Gevolg: einde optreden. Een paar maal tijdens het bestaan van de band zijn er invallers nodig geweest. In voorkomende gevallen hebben Jose Baars (bas) en Marcel Degeling (banjo) de gaten opgevuld. Er zijn geluidsopnamen van de band gemaakt, tijdens enkele optredens, maar hiervan zijn nooit officiële geluidsdragers uitgegeven.

De formatie heeft eind 1995 een van haar laatste optredens gegeven tijdens het 25-jarig huwelijk van de ouders van Marcel Kort. Begin 1996 bleek dat het na drie jaar moeilijk werd om nog eenduidige doelen te stellen. De verschillende ambitieniveaus bij de muzikanten hadden tot gevolg dat in de eerste maanden van 1996 is besloten om de Woodbeetle Ragtime Band op te heffen.

Marcel Kort speelt op dit moment in bigband NoPressSure en Hans Lampers is frontman in de Noord Hollandse formatie de Chicago Jazz Band. Nel Westerneng is in 2009 overleden. Paul Swagerman is gestopt met muziek maken en heeft zijn banjo verruild voor een biljartkeu.

Van de overige voormalige 'Woodbeetles' is niet bekend of zijn nog actief zijn in de jazzmuziek.

Aart Lub

De tweede formatie die we in deze uitgave van Hot News willen belichten is mogelijk, net als de hiervoor beschreven band, ook niet bij alle lezers bekend.

Het orkest is in 2000 opgericht door trombonist Rob Vlam, die, in de Enkhuizer jazzscene en daarbuiten, vooral bekend is als bandlid van de Freetime Old Dixie Jazzband. De aanleiding voor de muzikale zijstap was de wens van Rob om met jazz muzikanten te zoeken naar

Vlnr Rob Vlam, Jaap de Wit Sr., Auke Veenstra, Hans Mantel en Jeroen de Graaff.

een ander geluid. Nadat hij zijn ideeën met geïnteresseerden had gedeeld is er in relatief korte tijd een band geformeerd, bestaande uit de volgende muzikanten: Auke Veenstra (banjo/gitaar/zang), Hans Mantel (banjo/gitaar), Jaap de Wit Sr. (bas /bassaxofoon/ sousafoon), Jeroen de Graaff (tenorsaxofoon/klarinet), Jaques Janssen, (piano) en Rob Vlam (trombone/zang). De bezetting was daarmee al een eerste stap naar het gewenste andere geluid. Zeker voor Enkhuizer begrippen, waar vooral liefhebbers van de 'trad-jazz' samenkomen. Rob hierover: "Het spelen met twee banjo's, zoals ooit ook 'Les Haricots Rouges' speelden, gaf meteen een ander effect. Bovendien konden Auke en Hans dubbelen met gitaar. Zo konden we bijvoorbeeld ook een blues- of een Rock 'n Roll nummer spelen. Daarnaast speelden we wel eens muziek in de sfeer van swingnummers, waarbij het - zonder drumstel, maar wel met piano - mooi doorzichtig kon klinken". Het allereerste optreden van de formatie was kort na de oprichting, in het dorpshuis van Abbekerk. Dat was een concert(je), waarbij ook uitleg over de muziek werd gegeven.

Samen repeteren heeft dit orkest nooit gedaan. Zo nu en dan namen Rob en pianist Jaques Janssen wel eens wat muziekstukken door maar daar bleef het bij. De afspraken en akkoorden stonden overigens wel allemaal goed op papier waardoor de bandleden, die toen ook al allemaal het notenschrift meester waren, de nummers eenvoudig wegspeelden.

De naam van de band is door de bekende Britse banjoïst Jim McIntosh bedacht.

Rob kan zich het ontstaan hiervan nog goed herinneren: "In een van de vele late uurtjes, die ik met Jim doorbracht, zaten we te fantaseren over deze band en over een mogelijke artiestennaam voor mijzelf. Na veel met humor en zelfspot doorspekte vonden, zoals 'Jazzaholics', een naam die hij later ook werkelijk heeft toegepast voor zijn band, kwam Jim op 'Robbie Burns' ". Met het daadwerkelijk oprichten van een orkest was vervolgens de aanvulling 'Rhythm Kings' snel gevonden. Inspiratiebron hiervoor waren The New Orleans Rhythm Kings, een legendarische band die rond 1920 heeft bestaan, met op trombone George Brunies. Het repertoire bestond uit niet aftrapte standards, songs en originele jazzcomposities van jazzpioniers als: King Oliver, Louis Armstrong en Fats Waller en - zoals eerder aangegeven - enkele blues- of Rock 'n Roll nummers. Doordat in de bezetting een piano was opgenomen konden er volgens Rob evengoed gearrangeerde stukken worden gespeeld. "Die arrangementen groeiden ook gaandeweg de optredens. Wanneer een bandlid een idee had en ruimte vond speelde hij dat. Doordat er vervolgens door de andere muzikanten op gereageerd werd ontstond er iets nieuws. Meestal herinnerden we die opzet wel weer bij een volgend optreden, waarna er weer muzikaal op werd doorgeborduurd. Op deze manier werd het nooit saai en werd er opletten gespeeld". Na het eerste optreden in Abbekerk, is Rob op zoek gegaan naar een vaste locatie waar de 'Rhythm Kings' periodiek konden spelen. Dat werd uiteindelijk 'Het Klein Café.' in Enkhuizen, waar de formatie een keer per maand op de woensdagavond te beluisteren is geweest. Deze midweekse sessies zijn altijd leuk bezocht, waarbij soms wel eens iemand kwam mee- jammen. Ook buiten de regio is het orkest te beluisteren geweest en wel in Jazzclub Assen in Vries (Drenthe). Dat was overigens met een paar invallers en liep niet zo gesmeerd als men in de originele bezetting gewend was. Rob hierover: "Dan merk je dat mensen elkaar soms niet liggen. Met een bezetting, zoals wij die hadden is dat een ramp. Je hebt de energie namelijk van iedereen nodig en je merkt meteen aan het resultaat als het niet klikt. Ook het publiek reageert dan anders. Met wat psychologisch inzicht komt je een eind, maar het is dan wel spannend of je het eind van de middag haalt".

Naast de vaste speelavonden in 'Het Kleine Café' werd er ook af en toe opgetreden in Café 'Het Kleinhof' in Venhuizen. Tijdens een van de avonden bleek er een groep oud leerlingen van de Rijks Scholengemeenschap (RSG) uit Enkhuizen aanwezig te zijn. Zij bleken - in de tijd dat Rob muziekles gaf op de RSG-, liedjes van de Beatles te hebben geleerd. De aanwezigheid van hun voormalige leraar werd collectief aangegrepen om te 'eisen' dat er door de 'Rhythm Kings' ook Beatles-nummers gespeeld zouden worden.

De flexibele houding van de bandleden en de lol die men beleefde aan het samenspelen, gecombineerd met de bezetting (piano en gitaar) van de formatie, maakte het mogelijk om moeiteloos de uitstap van jazz naar pop te maken.

Alle Beatles-nummers werden door iedereen uit volle borst meegezongen waardoor het een groot feest werd in Venhuizen.

Een jaar of vijf geleden is het management van 'Het Kleine Café' gestopt met het organiseren van live jazzmuziek. Zoeken naar een andere locatie voor de Robbie Burns Rhythm Kings leverde niets op en hoewel de band eigenlijk officieel nooit is opgeheven, is het orkest stilletjes aan 'doodgebloed'.

Op dit moment zijn Rob Vlam (Freetime Old Dixie Jassband), Jaap de Wit (Freetime Old Dixie Jassband en Big Easy Rascals) en Hans Mantel (Big Easy Rascals en The Revivalists) nog actief in bestaande jazzformaties. Auke Veenstra en Jeroen de Graaff zijn gelukkig nog geregeld te zien en te beluisteren in gelegenheidsformaties of als invallers in lokale orkesten. Jaques Janssen is op dit moment niet meer actief in de jazzmuziek.

De laatste paar jaar is het aantal Enkhuizer formaties behoorlijk uitgedund. Het zou voor de lokale jazzscene goed zijn als initiatieven, zoals die van de Robbie Burns Rhythm Kings, weer nieuw leven ingeblazen zouden kunnen worden.

Aart Lub

Onze adverteerders maken
de uitgave van Hot News
mogelijk

Loop er eens binnen

venhuis

communicatie producties

Koggeweg 54 | 1607 MT Hem | 0228-545280
www.venhuis.nl

BLOEMENDAAL

WOONDECORATIE - VAKVERF - SCHEETSLAKKEN

Schildersbedrijf
voor buiten en binnen

St. Janstraat 32-34
1601 HE Enkhuizen
Tel.: 0228 - 31 22 58

www.decohomebloemendaal.nl

Photo

Fotospeciaalzaak
Analoog en Digitaal

Vijzelstraat 52
1601 NK Enkhuizen
0228-318388

zo

**Uw advertentie
zou hier goed
staan.**

Voor informatie:
info@sgtpeppersjazzclub.nl

PROZEE

TECHNO SERVICE

Machinebouw in staal, aluminium en
roestvast staal. Onderhoud en revisie.

De Vijfhoek 3 1601 ML Enkhuizen
T 0228 31 8811 F 0848 671 882
www.prozee.nl

EETHUIS VRIENDEN

DAGHAPPEN EN MENU'S - GOED EN NIET TE DUUR

Ook veel vegetarische en glutenvrije gerechten

WESTERSTRAAT 139
1601 AE ENKHUIZEN
0228321774
WWW.EETHUISVRIENDEN.NL
INFO@EETHUISVRIENDEN.NL

DE VRIES

JUWELIER

Enkhuizen
Westerstraat 97
0228 321 321

Enkhuizen@devriesjuwelier.nl
www.devriesjuwelier.nl

Herrington Jazzband

Zondag 17 november 2013, 14.00 – 18.00 uur. Het Peperhuis, Wierdijk 18, Enkhuizen.

Bezetting:

Rob van Bergen	-trompet, zang
Theo Kroeb	-klarinet, saxofoon
Henk van der Veen	-trombone, trompet
Rowan Bijl	-banjo
Luuk Jellema	-bas, sousafoon
Dirk M. Kwantes	-drums, zang

Sinds de oprichting in 1978 is de Herrington Jazzband nog steeds een vertrouwde verschijning in Enkhuizen en in de oude stijl jazzwereld. Een band die zijn sporen reeds ruim verdiend heeft door de vele succesvolle optredens in jazzclubs en op jazzfestivals in Nederland en in het buitenland. De Herrington Jazzband heeft al jaren een eigen stijl met als vaste ingrediënten: een afwisselend repertoire, stevige collectieven, uitbundige solo's en geraffineerde arrangementen. Op het repertoire van de band staan vele heerlijke jazznummers, waaronder een uiterst swingend *You're driving me crazy*, het meeslepende *The sunshine of your smile* en een stuwende uitvoering van *Running Wild*. Het orkest treedt net zo makkelijk op in grote zalen als in een klein café, waar men bij voorkeur unplugged speelt en er een heel direct contact ontstaat met het publiek. De muzikanten voelen precies aan wat het publiek wil horen (en zien) en spelen daar voortdurend op in.

De Herrington Jazzband is een orkest dat ook deze middag weer garant zal staan voor een heerlijke middag oude stijl jazz, waarbij kwaliteit, muzikaliteit en humor voorop staan.

Aart Lub

Freetime Old Dixie Jassband

Zondag 17 november 2013, 14.00 – 18.00 uur. Het Peperhuis, Wierdijk 18, Enkhuizen.

Bezetting:

Jos Reijnhout	-trompet / zang
Jan Jaap Kroeb	-klarinet /altsaxofoon
Rob Vlam	-trombone / zang
Piet de Wit	-banjo
Jaap de Wit Sr.	-bas / bassaxofoon / sousafoon
John Lippe	-drums / zang

Onderweg naar een volgend jubileum, mag de nestor van de Enkhuizer jazzscene natuurlijk niet ontbreken in de Sgt. Pepper's Jazz-Club.

Nog altijd heeft de band een grote aantrekkingskracht op een vaste groep trouwe supporters die ieder optreden weer op hun wenken wordt bediend met onvervalste dixielandmuziek. Door de jaren heen heeft de band heel wat leden zien komen en gaan maar de 'Freetime Sound' is steeds bewaard gebleven. Dat komt onder meer doordat de bandleden vroeg of laat toch weer terugkeren bij hun oude liefde. Zagen we vorig jaar John Lippe weer achter de drums plaatsnemen, zo maken we vanmiddag hernieuwd kennis met de frontman Jos Reijnhout op trompet. De mannen, in de vertrouwde shirts met de blauwe blokjes en de onvermoeibare multibassist in hun midden, nemen het publiek iedere keer weer mee op een nostalgische reis door de jazz, waarbij o.a. ragtime's, stomps, Latin-stukken en de blues de revue passeren. Mede hierdoor is een optreden van deze band een afwisselende happening. 'Nostalgie is niet meer wat het was' heeft Simone Signoret eens gezegd maar vanmiddag kunnen we onder de klanken van de Freetime Old Dixie Jassband wel lekker ruim veertig jaar jazzherinneringen ophalen. Mis het niet!

Aart Lub

International All Stars

Zondag 15 december 2013, 14.00 – 18.00 uur. Het Peperhuis, Wierdijk 18, Enkhuizen.

Bezetting:

Enrico Tomasso (GB)	-trompet
Sir Roy Williams (GB)	-trombone
Matthias Seufert (D)	-rieten
Harry Kanters (NL)	-piano
Bart Wouters (NL)	-contrabas
Onno de Bruijn (NL)	-drums

De Sgt. Pepper's Jazz-Club sluit het jaar af met een absoluut toporkest dat speciaal voor onze clubmiddag is samengesteld. Deze unieke band bestaat uit muzikanten die stuk voor stuk naam hebben gemaakt in de internationale jazzscene. Top jazztrompettist

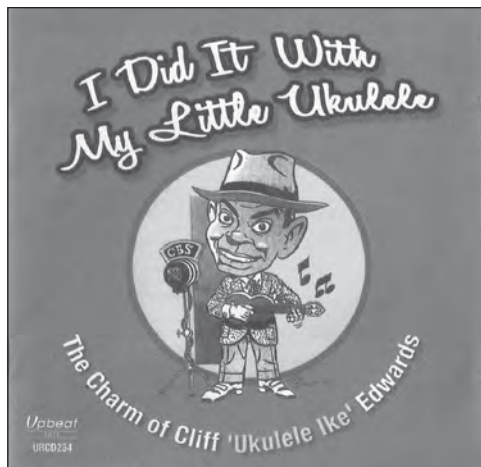
Enrico Tomasso begon vanaf zijn vijfde jaar trompet te spelen en kreeg de jazzmuziek met de paplepel ingegeven door zijn vader die zelf jazzklarinettist was. Enrico kreeg via het netwerk van zijn vader alle gelegenheid om grote muzikanten als Benny Goodman, Dizzy Gillespie, Maynard Ferguson en de Basie- en Ellington bands te ontmoeten. Zijn grootste inspiratiebron was Louis Armstrong. Roy Williams begon zijn carrière tijdens de Britse 'trad jazz' beweging van de jaren zestig. Hij is een veelzijdig improvisator die overtuigend kan spelen in afgeleide swing stijl. Roy speelde onder andere met klarinettist Terry Lightfoot in de vroege jaren '60 en heeft een aantal Britse Jazz Awards gewonnen.

Matthias Seufert wordt internationaal beschouwd als een van de meest veelzijdige jazz klarinettisten en saxofonisten. Zijn stilistisch assortiment omvat vroege jazz, swing tot bebop. De ritmesectie van de band wordt gevormd door Nederlandse muzikanten van wereldklasse. Pianist Harry Kanters heeft carrière gemaakt bij jazzfestivals over de hele wereld, van Europa tot Azië, van de VS tot Tasmanië, met bands variërend in stijlen tussen ragtime en bebop. Bart Wouters is bassist en zanger van de bekende Jump & Jive band, Jazz Connection (Breda). Drummer Onno de Bruijn wordt gezien als een van meest swingende slagwerkers in de traditionele jazzwereld. Het is dan ook niet vreemd dat hij lid is van de Nederlandse topformatie de Dutch Swing College Band.

Vanuit de passie voor de muziek vinden de bandleden het een feest om samen te spelen en zichzelf, maar ook het publiek muzikaal te vermaken. Een concert dat u echt niet mag missen!

Aart Lub

UPBEAT-CD/254 -Cliff 'Ukulele Ike' Edwards- *I did it with my little ukulele.*

Onwillekeurig als je aan het kleinste snaarinstrument, de ukulele, denkt gaat er een lichtje branden: George Formby, de Engelse entertainer met die onmogelijke kraakstem! Toch heeft niemand zich afgevraagd hoe hij aan die combinatie met de ukulele kwam. Het antwoord is simpel, zoals zoveel Europese artiesten kwam zijn voorbeeld uit de U.S.A.; met name Cliff 'Ukulele Ike' Edwards, die in 1895 geboren werd in Hannibal, Missouri. Hij ontwikkelde zich in St. Louis als Saloon Bar zanger en gebruikte de kazoo om de trompet te imiteren, begeleidde zichzelf op de ukulele en bouwde als zodanig een ijzeren routine op. Zijn bijnaam 'Ike' kreeg hij van een barman, die zijn naam vergeten was. Hij verdiende zijn sporen in het Vaudeville circuit en maakte in 1922 zijn eerste platen met het orkest van Bailey's Lucky Seven, een blank jazzorkest, waarin we toch een paar grote namen terug vinden, zoals Phil Napoleon en Miff Mole. De jaren twintig van de vorige Eeuw waren gouden jaren voor de jonge crooner, want we vinden hem in vrijwel alle grote theaterproducties op Broadway en zijn prettig aandoende kraakstem horen we veelvuldig op de plaat; volgens de cijfers zijn er in die periode wel 750.000 van verkocht. Die oude opnamen zijn inmiddels wel op het Retrieval label heruitgebracht, maar wat veel verzamelaars niet wisten is, dat hij zelfs in de jaren dertig en veertig nog heel veel heeft opgetreden en platen heeft gemaakt. Het initiatief van Upbeat om eens op zoek te gaan en ze weer uit te brengen is alleen maar toe te juichen, want we horen Cliff niet alleen als zanger excelleren. Hij ging veel melodischer te werk dan op die oude plaatjes, maar ook als entertainer stond hij zijn mannetje in verschillende radio shows. De eerste opname op dit zilveren schijfje is uit 1933, gemaakt in Hollywood, de titel song 'I did it with my little ukulele', een vrolijke werkje, nog op de traditionele manier gespeeld. Daarna zakt hij nog even terug naar wat oude werkjes uit de jaren twintig, maar op de helft van de in totaal 27 opnamen komen de radio opnamen en die gaan door tot ver in de jaren veertig. Het zijn unieke opnamen van zeldzame, nooit eerder gehoorde, stukken. Het begeleidende boekje met een grappige karikatuur van Cliff op de voorplaat. Tekst en beschrijving: Mike Pinton. De geluidskwaliteit is geheel volgens de normen. Liefhebbers van de muziek van de Roaring Twenties zullen smullen van deze cd vol humor. Verkrijgbaar bij Timeless in Wageningen.

Wim Keller

Doctor Jazz cd 10-1-2 Dinnertime for Hungry Collectors.

Ter gelegenheid van het 50- jarig bestaan van Doctor Jazz Magazine, een mijlpaal in de geschiedenis van de Traditionele Jazz in Nederland, wilden de samenstellers van het blad - Ate

van Delden, Ben Kragting en Harry Coster - hun lezers eens verrassen met een geluidsdrager van klasse. Ze gingen graven in hun eigen collectie en vonden veel, nooit eerder uitgegeven muziek materiaal; radio-opnamen, proefpersingen en nooit eerder uitgebrachte takes van zeldzame historische opnamen. Ze werden chronologisch op twee zilveren schijfjes gezet. Verrassend is dat op schijf 1 het hoofdstuk Bigbands behandeld wordt, waarop de orkesten van Don Redman, Cab Calloway, Charly Barnett, Earl Hines, een radio opname van Louis Armstrong, vanuit de Cotton Club 1939, Jimmy Lunceford, Lionel Hampton, een air check vanuit Kingston Community Center, Canada en Count Basie te horen zijn. Het merendeel is zeldzame radio-opnamen, die nooit eerder zijn uitgebracht. Grappig is de opname van Don Redman (nota bene) van een Betty Boop Cartoon en

helemaal top de opnamen van Earl Hines uit 1932. Het schijfje bevat 22 stukken en duurt 74 minuten. Het tweede schijfje heeft als titel Small Groups & Oddities, heeft 26 stukken, met een enorme verscheidenheid aan artiesten, duurt 76 minuten en begint met Trimp's Ambassador Bell Hops. Daarna volgen twee niet eerder uitgebrachte opnamen van de Engelse orkestleider Sike Hughes met Muggsy Spanier en Jimmy Dorsey; Frankie Trumbauer horen we met Jack Teagarden en Adrian Rollini met zijn Quintet uit 1937. Frankie Newton's Session, de eerste onder zijn eigen naam en een aantal van Fats Waller, o.a. een privé opname uit 1943 Martinique. Art Tatum met zijn Swingsters, een ontbrekende opname. De Bob Crosby's radio-opnamen vinden we ook op dit schijfje met solo's van Eddie Miller en Jess Stacy. Terecht ontbreekt gitarist Les Paul niet op dit lijstje en de nooit uitgegeven opname van Billie Holiday en Rusty Hinge uit 1941, evenmin. De alom bewonderde Bing Crosby met Ella Fitzgerald vinden we bij een opname uit 1950 met de Firehouse Five. Daarna nog enkele aan jazz gerelateerde stukken van Paul Whiteman, Raymond Scott en als bonus Coleman Hawkins And Benny Carter Orchestra. Het begeleidende boekje met schitterende foto's, prachtig hoesontwerp (tenslotte wil het oog ook wat) en tekst, geschreven door Ben Kragting is perfect samengesteld en een lust voor het oog. De geluidskwaliteit is door Harry Koster op vakkundige wijze onder handen genomen en voldoet uitstekend aan de huidige normen. Tenslotte: de dubbelaar is te bestellen bij Doctor Jazz Magazine, Job van der Havestraat 3, 8384 DB, Wilhelminaord. Telefonisch: 0521 344397 of via de site: www.DoctorJazz.nl

Wim Keller

De mooiste locatie voor
uw bruiloftsfeest of diner
Tot ziens! Johan Meester
www.deportvancleve.nl

De Enkhuizer Worstenkraam

Iedere donderdag op de markt in Bovenkarspel

**Live Music, Big Screen,
Football/Rugby**

Dijk 80, 1601 GK Enkhuizen. www.thedubliner.nl

Voor reservering en informatie:
0228 - 32 11 61
info@restauranteighteen.nl
www.restaurant18.nl

Geopend di t/m zo vanaf 11.00 uur.
Maandag gesloten. (Op feestdagen geopend)

Melkmarkt 4, 1601 HC Enkhuizen

MEUBELS - BEDDEN - TAPIJTEN - GORDIJNEN

De Dolfijn 7
(Bedrijventerrein Schepenwijk),
1601 ME Enkhuizen
Telefoon: 0228 - 31 93 53

Primera

- Staatsloterij/Lotto/Toto/Lucky day
- Post
- Tabak
- Tijdschriften
- Cadeaukaarten

Primera Enkhuizen
Westerstraat 105
Tel.: 0228 - 32 18 89

Harry Posthumus Grafische Producties

Druk met design

Westerstraat 146
1601 AN Enkhuizen
telefoon 06 53 77 51 74

www.harryposthumus.nl
info@harryposthumus.nl

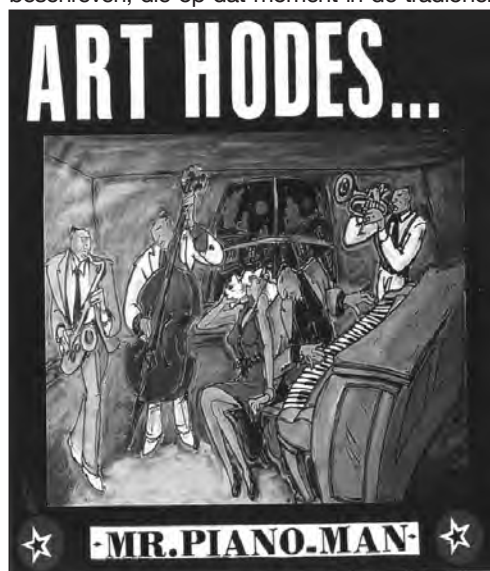
Vormgeving
DTP
Druk- en printwerk
Webdesign

Art Hodes-Selections From The Gutter

Pianist Art Hodes - de dubbelhandige pianist (two fisted pianoplayer) - schreef deze blues eind 1939 met zijn ludieke tekst :

*Night has fallen, Darkness settles down on me
Blues keeps callin' Callin' everywhere I see
Pull myself together. Bottom ain't no place for me*

in een periode, dat het met hem en de New Orleans jazz, in het algemeen, in de USA niet zo goed ging. Depressie en armoede beheersten het dagelijks leven en voor Art in het bijzonder; hij was van Chicago naar New York verhuisd en had de grootste moeite om daar met zijn muziek werk te vinden. Swing was 'the Thing' en de muzikanten die de Chicago-New York jazz speelden, krabbelden onder de energieke leiding van Eddie Condon langzaam overleind, om van de New Orleans jazz maar helemaal niet te spreken, het was op een houtje bijten in The Big Apple en Art moest flink buffelen om brood op de plank te krijgen. De New Orleans Revival was in San Francisco – onder leiding van Lu Waters - al op gang gekomen en uiteindelijk volgde ook New York. Er zou geen plaatopname van deze blues gemaakt worden, maar jaren later is het werkje in Denemarken opgenomen door het Storeyville team (Storyville 215), tijdens zijn tournee door Scandinavië. Art speelt in zijn bekende blues/slow boogie stijl, dat hij in zijn verdere muzikale leven zou blijven doen. Selections From The Gutter is tevens de titel van het in 1977 verschenen boek dat hij, in samenwerking met Chadwick Hansen, bij de University of California Press van de persen liet rollen. Het is een bloemlezing van 232 artikelen, die voorzien van commentaar, verscheen in The Jazz Record, een muziektijdschrift, dat tussen 1943 en 1947 werd uitgegeven. Niet alleen door Art, maar ook door tientallen andere publicisten werden de jazzmusici beschreven, die op dat moment in de traditionele jazz actief waren. Musici die in de bekende

Tekening Art Hodes, gemaakt door Wim Majjers

muziekbladen, Downbeat, Esquire en Metronome nauwelijks aan bod kwamen; eigenlijk een reactie zoals het met de platenindustrie ook gegaan was en de onafhankelijke labels Commodore, King Jazz, Signature en Blue Note het levenslicht zagen. Art speelde een belangrijke rol in de lange series, door Blue Note opgenomen, platen maar ook op de andere labels kunnen we hem horen, zoals het Jazzology label van George Buck uit New Orleans, waar hij eind jaren veertig al platen voor ging opnemen. Zelf heb ik mij nooit zo direct met zijn muziek bezig gehouden, maar op een van de eerste plaatjes die ik te horen kreeg in 1957 van Sidney Bechet, uitgebracht op een Blue Note (EP 401), horen we hem in zijn Rompin'en Stompin' pianostijl en toen ik dat nog eens goed ben gaan beluisteren raakte ik de fascinatie voor zijn spel niet meer kwijt. Art publiceerde in 1992 nog zijn laatste boek 'Hot Men'.

ONDER DE WESTER

lunch tapas diner

Westerstraat 113
1601 AD Enkhuizen
0228 - 322 060
www.onderdewester.nl

Freetime Old Dixie Jassband

Boekingen:

Tel.: +31 (0)228 - 31 55 44

+31 (0)228 - 31 64 13

Email: jc.de.wit@online.nl

Tel.: 06-53 711 511
www.jazzpiration.com

Oriental Jazzband

Voor informatie:

Bram van Tongeren, Parklaan 8

1601 EK Enkhuizen

Tel.: 06 - 1785 01 41

Website: www.orientaljazzband.nl

Herringtown Jazzband Enkhuizen

Voelt u zich misselijk,
akelig of down, bel
dan direct de Herringtown

Boekingen: www.herringtownjazzband.nl
Telefoon: 06-23297796

Spirit of Gospel New Orleans Band & Gospelsingers

www.gospelsingers.nl

Lollapalooza

Jazz

Opmerkelijk / opvallend in zijn soort

Wij rekenen geen voorrijkosten!

Voor informatie:
www.lollapaloozaoldjazz.webklik.nl

MABO-lifting

Liberty Inn Drag

Arthur (Art) W. Hodes werd op 14 november 1904 geboren in Nikolayev in Rusland. Het heersende Tsaristische Regime had weinig op met de noden van de bevolking en ook de pogroms dwongen zijn ouders, toen hij 6 maanden oud was, naar de U.S.A. te emigreren. Aangekomen in New York bleven ze daar wonen tot zijn 6e jaar, daarna gingen ze naar Chicago, waar werk genoeg was.

De jeugd van Art speelde zich voornamelijk af in het keiharde gedeelte van Chicago, de West Side, maar op zijn slofjes doorliep hij zijn lagere school en later ook de Meddill High School. Rond 1916 begon hij met zijn eerste pianolessen bij Jane Adams in het Hull House, waarna hij voornamelijk op feestavonden en bruiloften ging spelen. Zijn eerste baan was barpianist in de Rainbow Gardens, een door een gangster - Dago Lawrence - geëxploiteerde kroeg; hij bleef er anderhalf jaar hangen. Hij ging spelen bij de later bekende Wolverines van Dick Vaynow, nog voordat Bix Beiderbecke erbij kwam en kwam in aanraking met jazzmuziek. In 1926 speelde hij in Delevan Gardens van Delevan Lake en ontmoette daar de bekende mannen van de 'Jazz' (Armstrong, Dodds, Singleton en Bix). Art ging samenwonen met de New Orleans trompettist Wingy Manone, die maar één hand had, maar dat tijdens het spelen meesterlijk wist te camoufleren. Wingy sleurde hem mee naar alle jazztenten in de Chicago South Side, waar Louis Armstrong en de andere zwarte orkesten speelden. Vooral de pianisten hadden zijn belangstelling en Art heeft altijd gezegd, dat die zijn latere spel hebben beïnvloed. Met Wingy ging hij in 1928 de opnamestudio in en nam 'Trying to keep from crying' en 'Isn't there a little love' op, nummers die nu nog op elke heruitgave van Chicago Jazz opnamen te vinden zijn. Louis Armstrong trok zich het lot van de twee zoekende muzikanten aan en nam hen mee naar de Barbecue Place van de South Side, waar veel zwarte muziek werd gemaakt en daar kregen ze hun muzikale opvoeding. Eind jaren twintig waren de meeste jazzmuzikanten van Chicago naar New York vertrokken, maar Art bleef hangen, omdat in Chicago nog volop blues werd gespeeld en gezongen. Hij speelde enkele jaren in het orkest van Floyd Towne en vond uiteindelijk zijn domicilie in de Liberty Inn. Een kroeg die in de jaren van de drooglegging (prohibition), onder de noemer van 'Speakeasy', nog illegaal drank verkocht. Het lokaal werd geëxploiteerd door een paar Ierse 'harde' jongens - de McGovern Clan -, had een dansvloer en een bar, muzikanten konden zich rond de piano opstellen en zorgden voor het amusement. Het kon er heel gezellig zijn en Art bleef er een hele tijd spelen, als intermissie pianist, maar ook als orkestbegeleiding. Het kon er af en toe ruig aan toe gaan, als een klant vervelend was werd

hij onverbiddelijk door de 'Gebrs.' McGovern de straat op gesmeten; menige vechtpartij eindigde op de stoep van de Liberty Inn. Art heeft nog een plaat gemaakt met de ludieke titel 'Liberty Inn Drag', uitgebracht op 15 maart 1942 op het Decca label (18437), een schitterend werkje met een juweel van een piano-intro. Naast Art vinden we op deze opname ook Eddie Condon en Max Kaminski. In 1936 trouwde Art Hodes met Thelma en omdat Chicago zo langzamerhand een 'Ghost-Town' was geworden verhuisden ze naar New York. De eerste 6 maanden bivakkeerden ze op Manhattan en onderzocht Art of hij ergens kon gaan spelen. De vakbonden hadden, ter bescherming van de aangesloten leden, strakke richtlijnen voor musici. Het werd sappelen voor Art en omdat ze moest bevallen ging Thelma terug naar Chicago, waar hun eerste zoon werd geboren.

Label Decca-Liberty Inn Drag -
17 maart 1942 (coll. Wim Keller)

Stilistisch had het spel van Art, mede door de invloed van de zwarte pianisten Meade 'Lux' Lewis, Pete Johnson en Fats Waller, die hij in Chicago had horen spelen, een metamorfose ondergaan. De muziekstukken die hij ging spelen werden binnen orkestverband vaak voorafgegaan door een piano-intro en vooral in de blues stukken horen we zijn boogie/blues stijl het best tot uiting komen. Natuurlijk kunnen wij dat nu een zeventig jaar later beoordelen, want hij ging in die periode veelvuldig de opnamestudio in en maakte hele series platen voor verschillende labels. Inmiddels is het gehele oeuvre van Art op cd te verkrijgen. Art begon naam te maken in New York, waar hij een belangrijke rol zou gaan spelen. Eerst bij het trio van Dick Donahue met drummer Joe Grauso, daarna bij Bunny Berrigan en in de Jazztempel 'Nicks' genoemd naar de eigenaar Nick Rongetti, als begeleider van het zang kwartet The Spirits of Rhythm. Vaste begeleider werd hij van zangeres Stella Brooks in de Pirate's Den en daarna bij klarinettist Joe Marsala. De grammofoonplaten industrie kreeg interesse; voor het Solo Art label maakte hij vijf opnamen. Je kon Art terugvinden bij de talloze jam-sessions die in de New Yorkse wijk Greenwich Village in de kroegen gehouden werden. Ook voor het Commodore label van Milt Gabler nam hij een aantal kantjes op, maar voor mij persoonlijk is de sessie die hij voor Decca hield, de belangrijkste in die periode. Op 17 maart 1942 nam hij op Decca/18437 de 'Liberty Inn Drag', een eigen compositie, en nog enkele andere platen op. De ongelofelijke sfeer die de plaat oproept geeft niet alleen de dramatiek van die tijd in de kroeg weer, maar slaat natuurlijk ook op de waanzinnige periode waarin de Verenigde Staten betrokken raakten bij de Tweede Wereldoorlog (7 december 1941). Met Milton 'Mezz' Mezzrow ging hij ook nog de boer op en met Danny Alvin ging hij spelen in Rijan's, ook een bekende Jazzkroeg in The Village. Werk was er genoeg, veel musici werden opgeroepen voor militaire dienst, vervangers waren er nauwelijks, de behoefte aan amusement enorm; New York was 'booming'. Hij kreeg de aanbieding om als presentator op te treden in de Metropolitan Review, een radioprogramma over muziek. Vanaf 1943 was Art op de radio te horen en hij sleepte elke muzikant voor de microfoon: Eddie Condon, Max Kaminski, Pee Wee Russell, Red Allen, James P. Johnson, Cow Cow Davenport, Leadbelly, etc.. Het succes van het radioprogramma resulteerde uiteindelijk ook in de uitgave van een nieuw muziekblad 'The Jazz Record', dat hij samen met uitgever en schrijver Dale Curran vanaf 1944 ging verzorgen. Het succes kende geen grenzen, ze verkochten als warme broodjes bij de bakker. Het werd een ruim opgezet blad en alle bekende musici van die tijd werden door gastschrijvers en hun eigen team geïnterviewd. Voorzien van leuke foto's kwamen ze in het blad. Van Jelly Roll Morton tot Bunk Johnson en van George Brunis tot Bud Freeman. Het werd de tegenhanger van Down Beat en de andere bekende tijdschriften, die zich meer met de in opkomst komende bebop

Lester Young group. Art Hodes/Pete Johnson-pno, Henry "Red" Allen-tpt, Lou McGarity-tbn, Dave Tough-drs

jazz gingen bezig houden. De Jazz Record heeft tot 1947 bestaan en in 1977 is er nog een boek uitgebracht: 'Selections From The Gutter', met daarin 232 verhalen die eerder in de Jazz Record zijn gepubliceerd.. Natuurlijk, exemplaren van de Jazz Record zijn uiterst zeldzaam, maar het boek is een onuitputtelijke bron van informatie.

Blue Note Sessions

De controverse tussen de bebop en de oude stijl jazz werd in die periode op het spits gedreven, mede door de aanvallen van gerenommeerde publicisten Leonard Feather en Barry Ulanov, die in hun column van *Metronome Magazine* kritiek uitten op de muziek en aanpak van de publicaties in de *Jazz Record*. Het werd het begin van een niet uit te roeien tegenstelling tussen de traditionele- en moderne jazz. Art speelde op verschillende locaties in New York, organiseerde jam-sessions in *La Casita*, *Nick's* en *Jimmy Ryan's*. Samen met Rudy Blesh, de schrijver van het jazzboek *'Shining Trumpets'*, organiseerde hij boottochten onder de noemer *'Jazz on the Hudson'* met een All Stars Jazzband. In 1947 zou Rudy nog wekelijks het bekende radioprogramma *'This is Jazz'* gaan presenteren, dat nu nog in zijn geheel op cd – uitgebracht door de organisatie van George Buck uit New Orleans - te verkrijgen is. Op 22 maart 1947 speelde ook Art Hodes in dit bekende jazz programma en wel in het illustere gezelschap van Muggsy Spanier, George Brunis, Albert Nicolas, Baby Dodds, Pop Foster en Sidney Bechet. Art soleert op meesterlijke wijze in de *'Twelfth Street Rag'* en weet met zijn spel de hele session naar zijn hand te zetten. (De luisteraars van Radio Enkhuizen hebben het al eens kunnen horen in het jazzprogramma *'We call it Music, Jazzmusic'*). 1944 Was een belangrijk jaar voor de jazz. Alereerst begonnen de Town Hall Concerten onder de bezielende leiding van Eddie Condon, uitgezonden door Blue Network en opgenomen op transcripties (voorloper van de bandrecorder), die later weer voor de Amerikaanse- en geallieerde militairen uitgezonden werden op oorlogsschepen, lokale radiostations en ziekenhuizen etc.. Ook de platenindustrie pikte zijn graantje mee en de onafhankelijke labels hadden vrij spel, want door de *'recording ban'* (staking) van de muziekuiteverijen en componisten werden er geen commerciële platen gemaakt in de periode 1943-1945. De opkomst van de onafhankelijke labels was niet te stuiten en voor Art was het Blue Note label een enorme uitlaatklep.

Art Hodes Chicagoans-22 maart 1942. Sid Jacobs-bs; Rod Cless-clt; Jack Bland- Gtr; Danny Alvis- drms; Ray Coniff-tbn; Max Kaminski- tpt

Blue Note Sessions (vervolg)

Hij moet in de platenstudio geslapen hebben, want onder verschillende pseudoniemen kwamen ze van de persen rollen: Art Hodes' Chicagoans, met Ray Conniff (de later zo bekende bandleider); Art Hodes' Backroom Boys; Art Hodes' Blue Note Jazzmen; Art Hodes' Hot Seven. Het concept was een kleine jazzgroep, waar vaak zwarte muzikanten in meespeelden. De sessions met Sidney Bechet, Bunk Johnson en Wild Bill Davison zijn wel de absolute mix tussen Chicago jazz en New-Orleans jazz. Ook die sessions zijn weer in zijn geheel op cd te verkrijgen, inclusief de bewuste opnamen op het ep' tje, dat ik in de aanhef al noemde, opgenomen op 23 maart 1949: 'When the Saints go marching in' en 'Tim Roof Blues'. Niet onvermeld moet

George Buck uit New Orleans blijven. Hij maakte zijn eerste lp Jazzology-1 met Tony Parenti's New Orleansians, met in de bezetting niet alleen Art Hodes, maar op trompet Wild Bill Davison en Jimmy Archey op trombone. Tevens kreeg ik uit de collectie een aantal opnamen, die door Art Hodes op zijn eigen label was uitgebracht - het Jazz Record label -, hij zette ze op twee lp's: Jazzology 82 en 83 en zo is de muziek op die zeldzame platen ook voor ons toegankelijk. De komende jaren zou hij in New York blijven spelen met Mezzrow in Rijn's, in het Stuyvesant Casino met Bunk Johnson en weer in Rijn's met Baby Dodds, Cecil Scott en Bertha 'Chippie' Hill. Het is een vaststaand feit, dat jazzmuzikanten grote innemers zijn en ook Art Hodes was een stevige drinker, maar in 1947/48 stopte hij met drinken en werd lid van Alcoholics Anonymous. Hij probeerde nogmaals een radio show met Hot Lips Page, Henry 'Red' Allen, Tony Parenti en Chippie Hill. Eddie Condon, die inmiddels met een TV programma was begonnen - The Eddie Condon Floor Show - zorgde ervoor, dat Art weer een radioprogramma kreeg, Art Hodes Backroom Show, dat hij samen met Pee Wee Russell presenteerde. Verandering van muzikale belangstelling deed Art Hodes besluiten in januari 1950 toch weer zijn geluk in Chicago te gaan beproeven.

Art Hodes

Rompin'and Stompin' met Bob Scobey

Back home again in Chicago, 'The Windy City', kon Art direct aan de slag in de Blue Note. Thelma bleef nog even in New York om te zien of het weer wilde lukken in Chicago. Hij speelde in The Blue Note met Pee Wee Russell en ook Chippie Hill kwam vanuit New York over naar Chicago. Helaas, Chippie overleed na een auto-ongeluk en het engagement stopte. Uiteindelijk ging de familie Hodes in een buitenwijk van Chicago, Park Forest Hill, wonen. Art had zijn draai weer gevonden in The Windy City, werkte als pianist in The Dome, werd huispianist in Jazz Ltd., vaste begeleider van Connie Boswell in de Blue Note en schnabbelde in de Turf Club in Indianapolis. Terug in Chicago ging hij les geven aan het Park Forest Conservatorium, waar hij in 1958 stafmedewerker werd. Het aanbod van Bob Scobey om bij zijn band te komen spelen op de Westkust kon Art niet afslaan. Art, inmiddels de vijftig gepasseerd, vond zichzelf nog capabel genoeg om die uitdaging aan te nemen. Bob Scobey was, na de samenwerking met Lu Waters' Yerba Buena Jazzband, een eigen orkest begonnen en scoorde het ene succes na het andere, mede doordat Clancy Hayes, als zanger en banjoïst, jarenlang bij hem zou spelen. Zijn specialiteit - meer swingende dixieland stijl - sprak Art aan en hij speelde een paar jaar, tot beider tevredenheid, met hem samen. De blues/boogie stijl van Arts spel paste goed in het orkest. We horen hen op een paar lp's, uitgebracht door RCA/VICTOR-2086 (Rompin'and Stompin')

en Breaking up Frisco Style (RCA-117).Tevens speelt hij mee op de soloplaat van Clancy Hayes (Autofidelity) Dixieland Band. Scobey overleed in 1963 en zijn weduwe Jan Scobey publiceerde in 1973, het boek over zijn leven :‘He Rambled ! Till Cancer Cut Him Down’, waarin zij lovende woorden spreekt over Art Hodes. Niet alleen over zijn spel, maar ook

Art Hodes Jazz Alley

Naast zijn werk als publicist en speler voor educatieve programma's voor het Wisconsin Bureau of Lectures Program vond hij ook nog tijd om voor het Delmark label in Chicago een serie lp's op te nemen, (Delmark-211) ‘Buckett got a hole in it’; (Delmark-213) ‘Hodes’ Art’; (Delmark-215)

DVD televisieprogramma "Jazz Alley"-1968

‘Friars Point Revisited’; opnamen met de ‘oude jongens’ uit de jaren veertig die best nog wel een stukje muziek konden maken: George Brunis, Tony Parenti, Volly de Faut, Barney Bigard, etc.. In diezelfde periode werd hem in 1968 aangeboden een TV programma van een half uur te verzorgen voor een plaatselijk station in Chicago. Het concept was eenvoudig: een oude kroeg met de uitstraling van de jaren twintig, een vlot pratende barkeeper (bijgochem), Art achter de piano en voor elk programma nieuwe gasten. Grote namen werden uitgenodigd : Wild Bill Davison, Vic Dickenson, Tony Parenti en zelfs Eddie Condon kwam over vanuit New York om in het programma van Art te spelen, nota bene op banjo, het instrument dat hij al bijna vijftig jaar niet had bespeeld. Het evenement is niet alleen op het internet te bekijken (Art Hodes-Storyville) maar Storyville bracht enkele jaren geleden ook nog drie dvd's op de markt en met een beetje geluk kon ik die ook te pakken krijgen.

De uitnodiging van Papa Bue' Viking Jazzband, in 1970, om in Denemarken met de Vikings te komen spelen kon hij niet afslaan, maar toen Art en Thelma op het vliegveld bij Kopenhagen stonden was er niemand om hen af te halen, ja, daar sta je dan in een land met een taal die je niet verstaat. Jorgen Svarre, klarinettist bij Papa Bue werd gebeld, maar was niet thuis, daarna bracht Karl Knutsen van Storyville records soelaas. Het misverstand werd uit de weg geruimd, omdat ze Art en Thelma een dag later hadden verwacht. Hun verblijf in Denemarken hebben ze als een zeer prettige tijd ervaren, ook aan het optreden met Papa Bue behield hij de mooiste herinneringen, er werd nog even naar Noorwegen overgewipt en Art nam voor het Storyville label de plaat op met piano-solo's, Storyville-215. ‘Selections From The Gutter’.

Art Hodes en de Magnolia Jazzband-1982

Terug in de States was Art nog niet van plan om op zijn lauweren te gaan rusten en van zijn pensioen te gaan genieten. In 1971 ging hij op tournee, georganiseerd door Columbia Records, met een All Stars Group, bestaande uit Wild Bill Davison, George Brunis, Jim Beebe, Barney Bigard en Eddie Condon. Na afloop van deze slopende tournee - tijdens het afsluitende concert bij het Manassas Jazzfestival, door het Jazzology label opgenomen en op drie lp's uitgebracht (Jazzology-61-62-63) -, horen we Eddie Condon verzuchten:”36 Staten, 45 optredens in 17 weken, geen wonder dat ik in een rolstoel zit”. Typisch voorbeeld van de Eddie Condon humor. In Manassas zou Art nog enkele jaren terug komen en de bandrecorder bleef meedraaien - uitgebracht op FCJ-label (Fat Cat Jazz), de bijnaam van Johnson McRee, de organisator van het Jazzfestival - . Hij kon weer aan de slag bij de televisie, dit keer met Wild Bill Davison in het

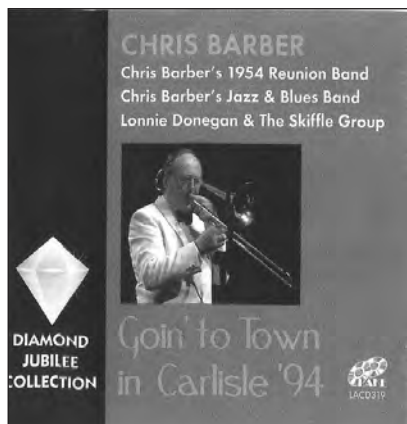

Art Hodes en de Magnolia Jazzband-1982

programma Just Jazz in Chicago. Tot ver in de jaren tachtig bleef hij TV maken; op You Tube zijn daar verschillende programma's van te bekijken, o.a. met het Engelse orkest van John Peters And His Dixielanders. Thelma overleed in 1980. In 1982 vinden we hem in Duitsland voor een optreden van de Red Hot Pods, waarmee hij – een jaar eerder - op 28 april 1981 nog een plaat maakte. We horen dat het spel van Art er niet minder op geworden is en hij speelt op deze opnamen zelfs zeer swingend; toch horen we zijn aparte stijl zeer duidelijk. Nadrukkelijk word hij nog genoemd in een artikel in The New Yorker. Art hertrouwde met Jan, een klassieke pianiste. Nog hield hij niet van ophouden, rustig aan doen was er voor hem niet bij; hij tourde met het International Trio en zocht de platenstudio en TV-studio nog regelmatig op. In 1993 was het toch einde verhaal, hij overleed op 4 maart 1993 op 88-jarige leeftijd in het Ingalo Memorial Hospital, Harvey Illinois, U.S.A..

Wim Keller

Lake 319-Chris Barber –Goin'to Town in Carlisle '94.

De uitnodiging van de Gooise Culturele Kring in 1994 om een optreden mee te maken van de Chris Barber Reunion Band konden we natuurlijk niet afslaan. Chris Barber, die al heel wat jaartjes aan de weg timmerde had bij de gelegenheid van het veertig jarig bestaan van zijn Band, de coryfeeën van het eerste uur van stal gehaald en was aan zijn zoveelste tournee begonnen. Het werd geen afsluitende tournee, want er zouden nog velen volgen en zelfs nu, bijna twintig jaar na het optreden, is hij nog steeds aan het touren.

Het optreden in Het Spant in Bussum bestond uit twee delen. Voor de pauze, de 1954 Reunion Band en de Lonnie Donegan Skiffle Group. Voor die gelegenheid had hij Monty Sunshine en Lonnie Donegan bij zijn vaste kern, waaronder Pat Halcox, die ook tot de mannen van het eerst uur behoorde, toegevoegd.

Zelf was ik een bewonderaar van de sympathieke orkestleider en heb heel wat platen van hem in de kast liggen. Mijn verwachtingen waren hoog gespannen en ik werd niet teleurgesteld. De Reunion Band speelde enkele zeer bekende stukken uit die beginperiode en ook het optreden van 'good old Lonnie' werd een feestje. Na de pauze speelde de Chris Barber Jazz-and Blues Band, maar voor mij kon de avond niet meer stuk. Groot was mijn verrassing toen ik de dubbel cd van Lake/319 te pakken kreeg met opnamen van die gelegenhedsgroep uit 1994 Goin'to Town in Carlisle '94. Alsof ik weer in de concertzaal zat, liet ik het optreden aan mij voorbijgaan. De Reunion Band speelt op deze eerste cd vijf stukken (o.a. It's Tight Like That); Monty laat horen, dat hij zijn succesnummer nog zeer goed kan spelen (o.a. St. Philip Street Breakdown). Lonnie zong vier nummers van een voor mij onbekend repertoire (o.a. Worries Man Blues). Daarna speelt de Reunion Band nog Down by The Riverside en wordt - al Ice Creme spelend - afgesloten met een parade.

De tweede cd is een volledig optreden van de Chris Barber Jazz- and Blues Band. Naast het overbekende Bourbon Street Parade, een ode aan Duke Ellington (3 stukken), enkele Barber krakers en afsluitend met de Tiger Rag. In totaal staan er 14 stukken op de eerste en 9 op de tweede cd. Je bent echt een avondje met Chris Barber op stap als je de twee schijfjes achter elkaar draait, maar je komt niet van een koude kermis thuis, want het is puur luisterplezier. Het begeleidende boekje is zeer informatief en geeft veel informatie over het optreden en de meespelende muzikanten, waarvan er inmiddels ook weer enkele het tijdelijke voor het eeuwige hebben verwisseld, maar ze blijven niet onvermeld. We noemen Ian Wheeler, John Slaughter, Vic Pitt, John Crocker, Johnny McCallum, Jim Bray en Russell Gilbrook. Natuurlijk een 'Must' voor alle Barber fans, maar ook voor de liefhebbers van British Trad.

Advies: kopen die dubbelaar!! Te bestellen bij Timeless in Wageningen.

Wim Keller

Jazz op reis.

In de serie Jazz op reis deze keer ontmoetingen aan het Lago Maggiore.

Fietsend langs het prachtige meer kwamen we tijdens onze vakantie in juni jl. onder meer door de mondaine Italiaanse badplaats Stresa. Deze plaats was in de vorige eeuw (in de jaren '20 en '30) populair bij - onder andere - de Europese adel. Die kwam per trein aan en logeerde in een van de hotels aan het water. Die hotels stralen nog steeds een zekere grandeur uit en dragen namen als 'Regina Palace' en 'Grand Hotel'. De gebouwen staan er nog, maar de adel is (grotendeels) verdwenen. In de zomermaanden zie je nu vooral toeristen en dagjesmensen op straat. Maar Stresa kan het verleden ook weer niet helemaal los laten. Uit de etalages van sommige winkels kan je opmaken dat nog steeds welgestelden de plaats bezoeken. Aan de mooie boulevard van Stresa hoorden we in de verte opeens de bekende klanken van New Orleans jazzmuziek.

Dichterbij gekomen bleek dat het straatorkest Dirty Dixie Jazz Band de toeristen aan het vermaken was. Ondanks de Engelse naam van de band komt de formatie uit Italië.

De Dirty Dixie Jazz Band

De Dirty Dixie Jazz Band is afkomstig uit Noord Italië om precies te zijn en is eind oktober 2011 opgericht uit de boedelscheiding van de formatie Deipetos Dixieland Disaster. De band is een echt straatorkest maar treedt steeds vaker op tijdens diverse evenementen, zoals bruiloften, bedrijfsfeesten en themafeesten.

De line up van de band ziet er als volgt uit: Lorenzo Poletti (trombone, zang), Alberto Capello (trompet, kornet), Daniele Radaelli (banjo), Max Berg (tuba, sousafoon) en Matteo Erigoni (slagwerk).

Voor meer informatie zie [www.facebook.com / dirtydixiejazzband](http://www.facebook.com/dirtydixiejazzband)

De mensen rond het Lago Maggiore zijn overigens zeer bekend met jazzmuziek. Dat komt voor

een heel groot deel door het internationaal vermaarde jazzfestival van Ascona.

Deze aan het Zwitserse deel van het meer gelegen badplaats viert volgend jaar haar 30-jarig jubileum (20-28 juni). Het festival heeft ieder jaar veel ruimte voor traditionele jazz. Zo was dit jaar onder andere The Original Tuxedo Jazz Band uit de USA te zien maar ook drummer Shannon Powell, The Carling Family, Lillian Bouté en de Ginger Pig Band. Enkele jaren geleden heeft de Enkhuizer formatie The Oriental Jazzband hier ook tweemaal opgetreden.

Tijdens onze vakantie aan het meer vielen we met de neus in de boter toen bleek dat het festival tijdens ons verblijf werd georganiseerd. Extra leuk was het toen we Norbert Reijngoud uit Enkhuizen (voorheen The Hot Revival Stompers) zagen optreden met zijn United Nations Jazzband.

United Nations Jazzband.

Een formatie met, voor de liefhebbers in Enkhuizen, bekende gezichten zoals: Chris Tanner, Jerome Etcheberry (voorheen spelend in Les Haricots Rouges), Niklas Carlsson (bekend van de Second Line Jazzband), Stefan Andersson (drummer van Jazz Five) en Jermund Kristiansen (Jazzin Babies). Een gelegenhedsoркест met zeer goede muzikanten dat zeer geregeld met elkaar optreedt, waardoor zeer verzorgde en swingende jazz muziek wordt gespeeld.

Al met al dus een aanrader om eens een bezoek te brengen aan het meer maar zeker ook aan het jazzfestival van Ascona. Voor meer informatie zie: <http://www.jazzascona.ch/index.php/en/>

Fam. Lub

OPROEP

De redactie van Hot News is op zoek naar verhalen van 'jazz ontmoetingen' tijdens uw stedentrips vakanties en/of werkbezoeken in binnen- en buitenland.

Uiteraard mogen daarbij de foto's niet ontbreken.

Vertel ons uw verhaal en wij zorgen voor de opmaak van de tekst en plaatsen het vervolgens in Hot News.

Contactpersonen:

Aart Lub: a.lub@hotmail.com

Jacintha Floris: hlm.floris@quicknet.nl

OPROEP

Hoe maak je nu zo'n Hot News?

Jazzclub heeft morgen Hot News

ENKHUIZEN — *Hot News*.

Dat is de naam van het vier keer per jaar verschijnende clubblad van de Sgt. Pepper's Jazzclub EnkhuiZEN. Morgen komt het blad voor de eerste keer uit. De eind- en hoofdredactie nemen Nelleke van den Anker en Dick Turksma voor hun rekening. De andere redactieleden zijn Helma Sijm uit Andijk, Jacintha Floris en Ad Schager uit Wognum.

Laatstgenoemde is de bedenker van de naam van het blad, dat een oplage heeft van 350 exemplaren. De leden ontvangen het blad gratis. Ook kunnen jazzliefhebbers zich erop abonneren.

Elke zichzelf respecterende jazzclub van enige importantie geeft een eigen clubblad uit. De jazzclub in EnkhuiZEN is in nauwelijks één jaar tijd uitgegroeid tot een van de grootste van ons land. In *Hot News* is een aantal vaste rubrieken opgenomen. Zo zal steeds een terugblik worden ge-

geven op de orkesten die hebben opgetreden in het Peperhuis. Ook zal telkens een kwartaalvooruitblik gegeven worden van de drie bands die in het Peperhuis zullen spelen. Verder wordt ingegaan op de jazzmuziek in zijn algemeenheid en een uitleg gegeven over jazzinstrumenten. Ten slotte kan de lezer aan de uitgebreide jazzagenda zien wanneer hij weer 'uit zijn dak' kan.

Het blad, op a5-formaat, wordt financieel gedragen door adverteerders. Het eerste nummer telt zestien pagina's.

Op de foto Dick Turksma, Nelleke van den Anker en voorzitter van de Jazzclub EnkhuiZEN, Sam Verbeek.
(Foto: Carole Ourschoorn)

Hoe maak je nu zo'n Hot News?

In twintig jaar is er veel veranderd in de productie van ons clubblad Hot News. Het was aanvankelijk nog zo dat een deel van de kopij handgeschreven was – niet iedereen had een computer – en bij Jacintha werd aangeleverd, die dan op haar computer (zij had er één) de pennenstreken omzette in Arial letters. Na correctie door toenmalig eindredacteur Nelleke van den Anker gingen deze teksten samen met de andere digitale verhalen op een flop naar de drukker. Die leverde ons zetsel op de juiste zetsbreedte op stroken papier. Nelleke en ik zaten dan een avond moeizaam te knippen en plakken in die stroken om ze op de juiste plaats op de pagina's te zetten. En dan was het heerlijk stuntelen met het formaat van de illustraties. We moesten uitrekenen hoe groot een foto na verkleining werd en dan tellen hoeveel regels er dan nog op de pagina

Foto's: Dick Turksma

pasten. Twee volwassenen zaten tegenover elkaar en wedijverden erom wie de grootste kluns was. U begrijpt dat regels tellen toch tot de aller-moeilijkste vaardigheden in het leven kan worden gerekend, maar als de mannelijke helft van het opmaakduo ook nog eens niet rekenen kon, is het drama compleet. Had ik het fotoformaat verkeerd berekend, konden we alles weer oververtellen en dan ging ik meetellen en kwam op een ander aantal regels dan Nelleke.je kreeg er een punthoofd van; gelukkig ging het meestal voorbeeldig. Die plakproef ging met de illustraties naar de drukker en die zette het blad dan in elkaar. Tegenwoordig doe ik de productie van het hele blad inclusief de advertenties bij mij thuis op de computer. Maar

eerst wordt de kopij die door de diverse redactieleden is aangeleverd door eindredacteur Lies Turksma (bekende naam) gecorrigeerd. Die correctie breng ik aan in de teksten. Ik scan de foto's en illustraties in en doe hier en daar wat fotobewerking. Dan kan het opmaken beginnen. Ik laat de tekst 'inlopen' in de pagina en plaats de foto's en zet de onderschriften eronder. Het programma dat ik gebruik heeft alle mogelijkheden om het blad er professioneel uit te laten zien en, zo te horen, lukt dat steeds beter. De opmaak wordt weer door de bekende Lies nagelezen en als ik de pagina's volgens haar aanwijzingen heb opgeschoond, gaat de hele zaak op een usb stickja, inderdaad, een flop is een vies woord in de grafische industrie van deze tijd – naar drukkerij 't Venhuis in Hem. Die geeft mij binnen een paar dagen eerst nog een proef van het hele blad. Als ik die heb goedgekeurd, worden de offset drukplaten gemaakt en gaan ze drukken.

Uit de drukpers komen grote vellen, aan beide zijden bedrukt, met alle pagina's van het blad erop. Die pagina's liggen niet op volgorde van paginacijfer naast elkaar. Nee, ze staan op het vel zodanig gerangschikt dat ze, na het vouwen in een vouwmaschine, wel allemaal keurig op volgorde staan. Die gevouwen vellen oftewel katerns, gaan naar de z.g. hechtstraat in de drukkerij, waar ze geniet en rondom schoon gesneden worden en, hatsikidee, klaar zijn de Hot Newsen.

Aldus in december 2012 enthousiast verwoord door Dick Turksma.

Na zijn plotselinge overlijden in januari 2013 helpt Harry Posthumus ons met de opmaak.

Wij wilden u dit artikel echter niet onthouden, omdat de werkwijze dezelfde blijft.

Lies Turksma

Verzending Hot News

Jazz wordt bij ons geschreven met een grote J. Enkhuizer Jazzfestival - ik was 21 jaar lid van de werkgroep, Enkhuizer Jazzclub - ik ben 20 jaar medewerkster verzending Hot News, Jazzmuziek - ik beluister met plezier....

20 Jaar geleden kwam Sam Verbeek bij ons met de vraag: "Lia je bent gestopt met het Enkhuizer Jazzfestival, nu willen wij (Sam, Harry, Jan Jaap, Frank en Ger) een Jazzclub opstarten, heb je zin om mee te doen? Voor jou dan in de vorm van het verzenden van de Hot News met daarbij ingesloten de clubpasjes, acceptgirokaarten etc." Ik hoefde niet lang na te denken, het leek me enig!

Tevens werd ik gevraagd om af en toe op de dinsdagavond Jazzmuziek bij radio Enkhuizen te verzorgen. Dat ging toen ook uit van Sgt. Pepper's Jazzclub met als titel: 'We call it Music, Jazzmusic'. Samen met o.a. Wim Keller, die nu nog de dinsdagavond presenteert van 19.00 uur tot 21.00 uur via kabel (96,5 Mhz) of www.radioenkhuizen.nl op Menu LIVE.

In de loop der jaren is er wel het een en ander veranderd. Er hebben enige wisselingen in het bestuur plaatsgevonden, maar ik ben gebleven.....

Sinds enige jaren helpt Wil, mijn echtgenoot, de post verzendklaar te maken. Als eerste krijg ik van Sam de adresstickers van de leden, adverteerders, Jazzclubs etc.. Soms zit er een stencil of een poster bij. Tevens worden de clubpasjes en acceptgirokaarten aangeleverd. Op dit moment is er een aardige service voor de leden en wel de Sgt. Pepper's Goldcard. Als u hiervoor kiest kunt u op de Jazzmiddag binnenkomen, Goldcard tonen en een plekje zoeken. Geen gedoe met wachten, betalen etc.. In de vorige Hot News staat het een en ander over deze card beschreven. Dit even terzijde.

Inmiddels hebben wij de etiketten ontvangen, de Hot Newsen zijn gebracht en de keukentafel wordt vrijgemaakt om te beginnen. Zoals op de foto is te zien zitten Wil, ik en Tomas, onze rode kater, de post verzendklaar te maken. Wat wel heel bijzonder is, is dat deze foto vorig jaar zomer gemaakt is door Dick Turksma. Dick heeft toen een serie foto's gemaakt voor het blad en vond

Foto: Dick Turksma

Wil en ik gaan met de rest naar de post en na 2 dagen ligt de nieuwe Hot News bij u in de bus of op de mat. Ik wens u veel leesplezier!!

deze foto de leukste om te plaatsen. En dat vinden wij ook.....Dick bracht altijd de dozen met Hot News van de drukker bij ons en dronk dan vaak een kopje thee.

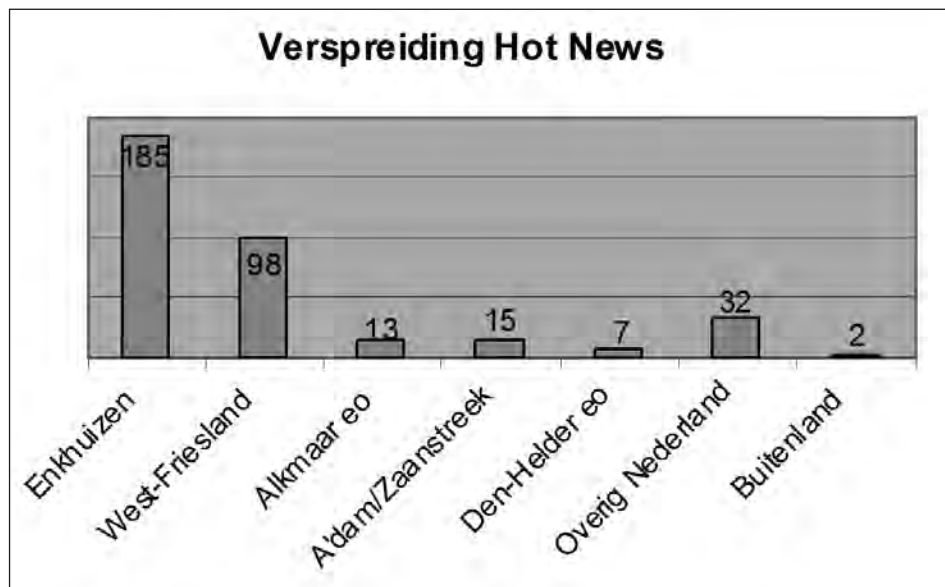
Als de boekjes in de enveloppen zitten zoeken we de binnenstad van Enkhuizen met code 160 1 bij elkaar om apart te zetten voor Cor Dekker. Cor stelde zich enkele jaren geleden beschikbaar om in de binnenstad van Enkhuizen rond te brengen, want zoals hij zei: "Dat scheelt weer in de kosten". Dus even een telefoontje en Cor komt zijn deel ophalen.

Lia Pietersz

De logistiek van 20 jaar Hot News

Vanaf het eerste nummer wordt Hot News verzonden naar de donateurs, adverteerders en sponsors van de club en aan collega jazzclubs.

Er worden van iedere editie ongeveer 400 exemplaren gedrukt die vervolgens in een breed gebied worden verspreid. In onderstaande grafiek is een overzicht gegeven.

Bron Hot News

De overige exemplaren worden gebruikt om uit te delen aan 'losse' bezoekers en voor nieuwe donateurs die zich tijdens clubmiddagen aanmelden bij de kassa; voor pr-doeleinden -o.a. radio Enkhuizen, programma's van Wim Keller (dinsdagavond) en Lies Turksma (vrijdagochtend) - en tijdens het Jazzfestival.

Ons clubblad is door de jaren heen in zes verschillende drukkerijen gedrukt.

In 1993 werd gestart bij Zwaan & Partners in de Vijzelstraat te Enkhuizen. Daarna volgden respectievelijk drukkerij Westfriesland/Edeco in Hoorn, Grafinel te Hoofddorp, Bakker Printing in Badhoevedorp (hier werd voor het eerst de cover van het blad in kleur gedrukt.), drukkerij Bijto in Enkhuizen, gevolgd door drukkerij Venhuis in Hem. Vanaf januari 2014 wordt het blad wederom gedrukt in Enkhuizen bij Harry Posthumus Grafische Producties (voorheen drukkerij Bijto).

Op grafisch gebied is altijd gezocht naar de beste kwaliteit/prijs verhouding. De redactie van Hot News zal er, ook na het lustrum, alles aan doen om het blad te blijven voorzien van lezenswaardige artikelen.

Wat u van de Hot News vindt

Twintig jaar Hot News: de redactie is eigenlijk heel erg benieuwd hoe u, als lezer, de Hot News bekijkt. Vandaar dat een aantal redactieleden hier en daar wat gevraagd heeft tijdens een clubmiddag. Vragen als: "Leest u de Hot News? Zo ja, welke artikelen vindt u vooral erg leuk/interessant om te lezen en waarom? Zo nee, hoe komt het dat u de Hot News niet leest? Wat mist u in de Hot News? Heeft u zelf onderwerpen die u zou willen terugzien?"

En tot onze grote vreugde hebben wij vooral tevreden lezers ontmoet, bij wie de Hot News echt niet in de kattenbak belandt. Nee, ons clubblad ligt op tafel of in de krantenbak. En dat is toch een goede plek voor dat mooie blad. Ons publiek leest niet altijd alle artikelen, dat is per persoon verschillend. Iedereen leest in ieder geval het interview, want een beetje nieuwsgierig naar een ander zijn de meesten wel. "Ik wil niet slijmen hoor, maar ik lees jouw interview altijd als eerste"; kijk en dat wilde ik natuurlijk wel heel graag horen....

"De aankondigingen in de Hot News zijn prettig omdat je dan weet wat er gaat komen en dat is wel zo handig. Dan kun je je alvast geestelijk voorbereiden op de clubmiddag". Hoewel... één persoon noemde deze stukjes de goed nieuws show! Gelukkig klopt dat natuurlijk ook, want we hebben meestal wel hele goede bands op de club. Om over die bands daarna nog een keer te lezen hoeft niet van iedereen. "Ik weet zelf wat ik er van vond, dat hoeft van mij niet in het blad". Duidelijke taal, terwijl iemand anders juist zegt dat hij de historie van de terugblikken leuk vindt. De skroiverai wordt door vele lezers gelezen. Men is vooral nieuwsgierig naar de nieuwtjes, die de voorzitter naar voren brengt. De verhalen die Wim schrijft worden als interessante-, maar soms ook zware kost gezien. "Het is knap dat iemand dat allemaal zo onder woorden kan brengen. Het is veel informatie en vaak een artikel dat je een paar keer moet lezen." De lezers van de Hot News zijn tevreden over het blad en hoe het eruit ziet. "Ik vind het prettig om het blad in handen te hebben en wil het ook graag bewaren. Het ligt altijd op tafel en wordt regelmatig gepakt om 'even' door te lezen". Ook zijn er lezers, die het blad weer doorsturen naar andere jazzliefhebbers. Iemand stuurt het zelfs naar België, naar een trouwe fan aldaar. "Ik lees ook Dr. Jazz en dat is voor mijn gevoel voor 60% in het Engels. De Hot News leest vele malen prettiger". Een ander vertelt dat hij vele contacten heeft met verschillende jazzbands tijdens diverse festivals en optredens in jazzclubs. "Als ik vertel dat ik uit Enkhuizen kom, vertellen de muzikanten dat je als band zeker meetelt als je in de Sgt. Pepper's Jazzclub hebt gespeeld. Dan pas ben je een band van formaat." Als redactie zijn wij ook heel trots op onze club en vinden we het heel bijzonder dat er zo over de jazzclub wordt gesproken. En natuurlijk zijn wij heel blij dat u ons blad zo waardeert en dat iedereen volmondig zei: "Vooral doorgaan!" En dat gaan wij dan ook zeker doen!

Jacintha Floris

Lies sprak met Jacintha Floris

Afspreken met Jacintha is altijd een genoegen en nu zitten wij gezellig – met een glas wijn – tegenover elkaar voor een 'HOT NEWS'-interview. In de afgelopen twintig jaar is dat er eigenlijk nooit van gekomen. Jacintha is geen jazzmuzikant en daarom niet zo vreselijk interessant, zegt zij zelf; maar daar zijn wij het absoluut niet mee eens. Geboren in Obdam, daarna verhuisd naar Spierdijk en Hoorn om vervolgens op 20-jarige leeftijd naar Enkhuizen te gaan, waar zij nooit meer weg wil! "Ik kom uit een sociaal en muzikaal gezin; mijn vader ging vanaf zijn veertigste in het onderwijs op de technische school en mijn moeder 'zat' in de kinderopvang: de eerste crèche in Hoorn, met 40 peuters. In de zomervakanties gingen wij met de hele familie op Vakantie Kinder Kamp, waar mijn ouders o.a. kookten en wij direct leerden om mee te doen en te helpen. Mijn vader was niet muzikaal, maar mijn moeder zong in diverse (kerk-)koren". Jacintha is de vierde van vijf kinderen – nog twee zussen en twee broers -. Haar oudste broer en zus zaten op de Kweekschool, waar zij ook blokfluitles kregen. Zij vonden dat moeilijk en vroegen dan Jacintha om hulp. Jacintha had namelijk op 5-jarige leeftijd al blokfluitles gekregen op de kleuterschool in Spierdijk. "Dit was na schooltijd en kostte toen 10 cent per les. Ik vond dat hart-

stikke interessant, een groot boek met notenbalken en gekleurde nootjes: snel met een parapluutje en langzaam met een stoeltje eronder getekend. 'Vader Jacob' ging prima met kleine vingertjes". Met haar andere zuster zingt Jacintha in het koor 'Nederpopenzo'; haar jongste broer tokkelt wat op de gitaar en is journalist. Tijdens de lagere school ging Jacintha – na schooltijd – vijf jaar naar de muziekschool, waar zij echt blokfluit leerde spelen. Zij wilde graag een

piano, maar die was te duur; het werd de altblokfluit als basisinstrument. "Vanaf mijn 14-de heb ik gespaard voor een elektronisch orgel en les genomen bij Moeskops in Hoorn". Jacintha was 20 jaar toen zij kleuterleidster werd op Donald Duck. Het gebouw heet nu de Bouwsteen en staat vlak bij de Hoeksteen, waar zij dit jaar – als directeur - haar 40-jarig jubileum heeft gevierd. En wat heel bijzonder is: Jacintha is getrouwd met Sinterklaas(alleen in december geldig)! Als je haar kamer op school binnenstapt lacht een vrolijke bruidsfoto je tegemoet. "Ik heb ook nog gitaarles genomen, maar was daar niet enthousiast over en daarna heb ik accordeon geleerd bij mevrouw De Graaff in het Snouck van Loosenpark. Het waren altijd instrumenten die je alleen bespeelde en het leek mij leuk om bij een orkest te spelen. Uiteindelijk ben ik door Janneke en Koen bij KSM terecht gekomen, geweldig met je eigen kinderen! Daar kreeg ik een klarinet, want die lag nog in de kast en Janneke kon mij tevens lesgeven. Na een aantal jaar alleen bij de Music Stars te hebben gespeeld, mag ik nu ook meedoen met het grote orkest. Het is prachtig, dat je eerst je eigen dochter blokfluitles hebt gegeven en zij nu omgekeerd aan jou en dat zij ook voor de klas staat bij de 'Hoeksteenkinderen'". Inmiddels heeft Janneke, met haar Muziekeducatie Enkhuizen (muziekschool), een advertentie in de HOT NEWS.

Jazzclub en Hot News

Jacintha is sinds 1975 betrokken bij jazz in Enkhuizen en dat komt allemaal door het Jazzfestival. "Vanaf de eerste tot de laatste toon wilde ik toen alles meemaken; niet per se in de werkploeg, maar vooral als genietster. Vanaf het eerste festival ook enorm genoten van Dick's Animal Crackers en Joseph Lam Jazzband". In 1978 kwam zij naast onze voorzitter Sam Verbeek te wonen en dan kan het niet meer anders. "Bij de oprichting van Sgt. Pepper's Jazz-Club, 21 jaar geleden, ben ik direct donateur geworden en in de begintijd heb ik bijna nooit een clubmiddag overgeslagen. En natuurlijk gingen de kinderen (toen 7 en 5 jaar) altijd mee. Het is belangrijk om kinderen muziek mee te geven. Het gebeurt nu mondjesmaat, dat zij meekomen naar de jazzclub en dat mis ik wel." Een jaar na de oprichting van de jazzclub vroeg Sam Jacintha om ook in de redactie van het nieuwe jazzmagazine HOT NEWS te komen. "Ik heb ja gezegd, omdat dit totaal iets anders was dan onderwijs gerelateerd. Ik heb toen ook Dick op een andere manier leren kennen en vond het geweldig om samen – met hem als eerste hoofdredacteur – een blad te maken. Maar, dat realiseer je je later. Twintig jaar lijkt niet zo lang, net zoals veertig jaar school; je bent met zoveel dingen bezig. Ik krijg hier vaak meer energie van. Mijn moeder zei vroeger al: "Kind, je doet zo veel". Maar het zijn allemaal leuke dingen die ik doe. Ik vond het leuk om te schrijven, ik heb wat met taal en het zit ook in de familie. Vóór het officiële blad waren er enkele News flashes, waarvoor ik één maal een verhaal schreef, oftewel mijn enige recensie. Daarna mijn eerste interview in HOT NEWS met Jaap Ham (jaargang 1, nr. 2, 1994, red.) en ik schreef de notulen voor het secretariaat. Bij de interviews had ik in eerste instantie een cassettebandje om alles op te nemen, maar dat kostte ontzettend veel tijd; alhoewel je alles wel goed kon controleren. Daarna gebruikte en gebruik ik nog steeds steekwoorden. Ter correctie stuur ik mijn verhaal wel toe en soms wordt verzocht iets te wijzigen. Nog nooit heeft iemand geweigerd. Iedereen vond en vindt het een eer en dan wordt er vaak om extra exemplaren voor de familie gevraagd." Op mijn vraag, of zij zich bijzondere interviews of momenten herinnert, antwoordt Jacintha: "Het was leuk toen ik Jeroen de Graaff vroeg, die braaf 'ja juf, natuurlijk wil ik dat doen' zei en weer 'netjes' in de klas zat (jaargang 1, nr. 4, 1994, red.). En dan de gebroeders Kroeb; wie is wie ook al weer? Lastig om uit elkaar te houden (jaargang 4, nr. 1, 1996, red.). Ik ben vaak jaloers als in een interview, door een jonge muzikant wordt verteld, hoe makkelijk alles ging met leren muziek maken en de vrijheid van het kiezen van een instrument en daarmee kunnen improviseren. Ik kan dan genieten van het talent dat onder de jeugd aanwezig is. Soms was ik een beetje zenuwachtig als het om buitenlandse gasten ging. Dan nam ik (voorheen) Nelleke mee en nu af en toe Aart. Maar dan kon ik wel alles schrijven, zonder dat het gecorrigeerd hoefde te worden". Heb je nog een lijstje van kandidaten? "Ik heb al veel mensen gesproken en ik streef naar verscheidenheid, daarnaast kijk ik op jazzlinks van de club. Zo zoek ik elke keer weer nieuwe mensen op om te interviewen".

Hobby's en bestuursfuncties

"Oh jee, ja: het mee-organiseren van Koopkorenzondag – sinds Enkhuizen 650 jaar in 2006 –; voorzitter van kinderkoor Sunshine, waar wij het plan uitwerken om volgend jaar een deel van muziek van het 15-jarig archief op cd te laten verschijnen. Met het koor hebben we ook een samenwerkingsproject met kinderen op de Filipijnen. Vorig jaar hebben we een prachtige voorstelling gehad in de Nieuwe Doelen alwaar we toen € 10.000,- voor het kindertehuis hebben opgehaald. Ook heb ik tien jaar in het bestuur van het jongerenkoor Reaching Hand gezeten. Ik zing zelf in het koor Nederpopenzo, géén bestuursfunctie (lacht Jacintha), dat geldt ook voor KSM: geen bestuursfunctie, maar wel hulp bij het organiseren van concerten. Musical Movements afgelopen Kerst in de Westerkerk was mijn eerste grote concert, samen met mijn kinderen en schoolkinderen, dat was heel bijzonder en dan ben ik zo trots! Verenigingsleven meegeven is belangrijk, dat hebben Janneke en Koen goed opgepakt. Ik vind hen veel muzikaler dan ik. Zij hebben samen een band, King Arthur and the Phat 7 (dus acht muzikanten bij elkaar) en dat is heel leuk om te zien hoeveel plezier ze daarmee hebben. En dan wat 'school' betreft: toen de kinderen klein waren, zat ik in de Ouderraad van de Peuterspeelzaal om als

ouder ook de andere kant eens mee te maken. Bij de lagere school kon dat niet, maar bij de RSG weer wel. Met de Hoeksteen hebben wij al enige jaren contact gehad met een school in Oeganda, met o.a. muziek, dans, djembée als thema. De kinderen zijn over en weer zeer onder de indruk. Het is heel belangrijk om dit gevoel aan hen mee te geven, het blijft je hele leven bij je!” Jacintha is aanjager van dit soort belangrijke projecten. “Een glas is altijd half vol – niet half leeg!!! Ik las bij mijn zus in Zeeland een boekje over Omdenken van kinderen. Van een probleem een ramp maken?

Denk het om. Maak van een probleem een mogelijkheid. Hoe? Simpel. Door te kijken naar wat er is en wat er zou kunnen zijn. Van een gebrek een talent maken. Door dingen letterlijk te nemen maken kinderen iets makkelijker en minder zwaar dan wij vaak doen. Kinderen zoeken naar mogelijkheden. Moeten wij ook doen, volwassenen zien vaak alles te moeilijk!” Jacintha is ook vrijwillig penningmeester bij de Commissie Cultuur en Basisonderwijs. “Niemand wilde deze functie en eigenlijk heb ik helemaal geen gevoel voor cijfers, maar ja! Deze commissie zorgt ervoor dat op alle basisscholen in Enkhuizen culturele evenementen kunnen worden gerealiseerd. Samen is goedkoper dan alleen elk jaar een nieuw aanbod verwezenlijken”. Op sociaal maatschappelijk gebied opent De Hoeksteen haar deuren gastvrij voor educatief buitenschools gebruik: er zijn activiteiten voor kinderen op gebied van Engels spreken, muziek, toneel, typen, kinderyoga, sport, en er wordt o.a. gerepeteerd door KSM, Old Fashioners, King Arthur, en een maal per jaar wordt de gymzaal als voorbereiding gebruikt door Comité 21 mei 1572 omdat de Spaanse overheersers de stad weer uitgejaagd moeten worden.

Toekomst

Om terug te komen op de HOT NEWS: “We hebben een leuke redactie met mensen, die geheel verschillend zijn, maar het goed met elkaar kunnen vinden en een mooi blad in elkaar zetten. Je doet dat samen. Ook de kontakten met het bestuur zijn goed, dat is belangrijk en daar ben ik trots op. Grappig om nu zelf geïnterviewd te worden, nu ik jou ook zo zie bladeren in alle aantekeningen. Ik heb op 1 januari 2007 het ‘Hoofdredactie-stokje’ van Dick overgenomen en hoop, nu hij er niet meer is, dat het blad in zijn geest zal worden voortgezet!”

EnRiCoPictures Fotografie

Jacintha is op 1 september oma geworden en wil graag – net als haar moeder – een zingende oma zijn. Ik gun haar dit van ganser harte!

“Om kinderen tot rust te brengen moet je gaan zingen en dan heb je zo de aandacht”. (aldus Jacintha)

Ik denk, dat dit niet alleen voor kinderen geldt, maar ook voor grote mensen!

Ik vond het leuk om Jacintha te interviewen en ben benieuwd wie zij de aankomende – hopelijk nog vele – jaren zal spreken.

Lies Turksma

Café - Restaurant - Terras

De Mastenbar

Het gehele jaar geopend - Serre voor
vergaderingen en kleine gezelschappen -
Overdekt, verwarmd terras.

Uitstekende keuken en een gezellige ambiance

Compagnieshaven 3, 1601 ZA Enkhuizen
Tel.: 0228 - 31 36 91 - www.demastenbar.com

M S R

Meyer Specialistische Reiniging

Voor :
schoonmaak

Tel. 072 571 45 07

www.msrbv.nl

**KENZO PATRIZIA PEPE FLOS
IITTALA HANS UBBINK PALAU ILLY GIRBAUD
REIGN KNOWLEDGE COTTON APPAREL TASCHEN
MOOOI TIVOLI KARTELL MALENE BIRGER 7D**

WWW.MITH.NL | WESTERSTRAAT 40-C | ENKHUIZEN

≡ ZUIDERZEEMUSEUM ENKHUIZEN

BankGiroLoterij

**BUITENMUSEUM
30 JAAR GENIETEN**